

Yekîtiya Sosyalîst

RIZGARÎ * DEMOKRASÎ * SOSYALİZM

Çileya pêşîn / Çileya paşîn

Hejmar 21

"PKK" VE ŞEFİ ABDULLAH ÖCALAN YALAN VE İFTİRALARINI ÇILGINCA YALANCI ŞAHİTLİĞE TIRMANDIRDI!

İbrahim GÜÇLÜ

"PKK"nin merkez yayın organı "Serxwebun" gazetesinin 93. sayısında, "Ajan – Pravakötürlerden İtiraf – lar" başlıklı yazıyı yeni yazıların takip edeceği açıkladı. "Perşembenin gelişi çarşambadan belli olur" misali, "Serxwebun" gazetesinin 94. sayısında da aynı minval üzere bir yazı yazıldı. O yazıda incelendiği zaman, tam bir senaryo olduğu hemen görülecektir. Bu yazımda, 94. sayıda yazılanlar üzerinde de durmaya çalışacağım.

Halkın tecrübelerden süzerek ortaya çıkmış ve formüle edilmiş çok değerli tespitlerinin olduğunu biliyoruz. Halk derki, "korkak, namert ve yalancı olan bir şahıstan herşey beklenir". Ayrıca, kişiliksizleşmiş ve bağımlı hale gelen insanlara birşeyler söyletmek çok çok daha kolaydır. Bu sözler, "PKK" şefleri için tıpatıp uygun gelen sözlerdir. "PKK" şefleri korkak ve bağımlı kişiliklerinden dolayı sınırsız bir ölçüde yalan ve iftiralar yapmaya devam ettikleri gibi; Kürdistanlı yurtseverler için, Kürdistan'ı sömürge

olarak egemenlikleri altında tutan devletlerin ötesinde, Avrupa devletleri huzurunda yalancı şahitliğe dayanan iftiralarla karşı karşıya bırakıyorlar.

Dergimizin geçen sayısında, "Serxwebun" gazetesinin 93. sayısında şahsıma ve bir kısım Kürdistanlı yurtsevere yönelik saldırılar, onların kişiliklerine ilişkin yalan ve iftiralar üzerinde genel boyutlarıyla, üç makale ile durmuştuk. O yazılarımızda söylediklerimizin, akli başında olan insanlarımız, sorumlu davranan, küçük ve güncel hesaplar peşinde koşmayan Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimciler; Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketinin gelişimini yakından takip eden, o sürecin içinde olanlar için yeterli boyutta açıklamalar olduğunu tespit edebiliyoruz. Bunun için de, bu unsurlara aktarabileceğimiz, anlatacağımız çok şeyin olmadığını tespit edebiliyoruz.

Ama dergimizin 20. sayısında yazıların, devrimci demokrat sürecin

içinde olmayan; yalan, iftira, demagogilerle kazanılan "PKK" taraftarları için yeterli olmadığını gördük. Bunun yanında, "PKK"nin ürettiği düşüncelerin ve pratiklerin, gelecekte oluşturmak istediğimiz ilerici, demokratik ve modern bir toplumun dinamitlenmesini öngördüğünü; gerici bir gelişim olduğunu tespit edebiliyoruz. Bunun için de, yazdıklarımızın yeterli olmadığını saptadık. Bu anti – demokratik, gerici düşünceye karşı, sürekli bir ideolojik mücadeleyi gündemde tutmanın gerekliliğini de tartışmasız kabul ediyoruz. Bu görevin, tüm devrimci – demokrat, sosyalist güçlerin omuzlarında olduğunu biliyoruz. Bu anlamıyla, bize düşeni omuzlamayı görev kabul ediyoruz.

Bu yazımda Serxwebun gazetesinin 93. ve 94. sayılarında yazılanları olaylarca bir incelemeye tabi tutmayı, yalan ve demagogilerle kandırılmış, kazanılmış "PKK" taraftarlarını ve sıradan ortalama insanlarımızı düşünmeye, incelemeye ve

eleştirmeye, kendi kendine soru sormaya sevk etmek için yararlı görüyorum.

Vakkas Çetindağ Kim ve Niçin Kurban Olarak Seçildi?

Serxwebun gazetesinin 93. sayısında, Vakkas'ın kendisi anlatıyor ve şöyle diyor: "Ben Vakkas Çetindağ. 20.5.1964 Ankara Şerefli Koçhisar Odunboğazi köyü doğumluyum. Babamın adı Kadir, annemin adı Ayşe. Ailem yarı-feodal, çiftçilikle geçimini sağlayan bir köylü ailesidir. Aşırı Kürt milliyetçisidir. Bunda, Türk köyleriyle komşu olmamız, arazi anlaşmazlıkları ve sürekli horlanma etken olmuştur." (s.6)

Vakkas'ın kendi kişiliğine ilişkin söyledikleri bunlar. Her ne kadar, ailesinin sosyal statüsüne ilişkin tespit uygun bir saptama yapmıyor, yarı-feodal diyorsa ve ailesinin düşünce yapısına ilişkin abartmalı bir tespit yapıyorsa; ailesinin aşırı milliyetçi bir konumu olmamasına rağmen, söyledikleri genel hatlarıyla doğru. Rahatlıkla tespit edileceği gibi, Vakkas hatırladığı bir ailenin çocuğu. Çok zor şartlarda orta öğretimi bitiriyor. Yüksek okula devam ederken, yurtsever idealer taşımasına rağmen; "PKK" şefleri tarafından, ajan faaliyetleri göstermek için okula başladığını ileri sürme vicdansızlığını gösteriyorlar. Yüksek okul sıralarında, Kürt meselesini daha yakından hissediyor. Bunun için de, belirli bir aşamada gözaltına alınıyor, tutuklanıyor. Tutuklandığı zaman, yalnız başına değildir. Kendi yakın köylüleri de bu tutuklanmada onunla beraberdirler. Belirli bir zaman tutuklu kaldıktan sonra, serbest bırakılıyor. O aşamada, "PKK" kanalıyla Almanya'ya çıkma şartlarını yaratıyor. Bu da bir Alman kadını vasıtasıyla oluyor. "PKK" tarafından, bizim gönderdiğimiz diye iddia edilen kadın, bu kadındır: Aynı zamanda "PKK"lilerin ne dediğini ve ne yaptığını bilmez yöneticileri tarafından gönderilen kadındır.

Vakkas belirli bir dönem Almanya'da kaldıktan sonra, "PKK" ile çatışma içine giriyor. Umut ettiklerini bulamıyor, kaçış yollarını arıyor. Kaçış yollarını aradığı aşamada, "PKK" tarafından aldatılıp Lübnan'da

"PKK" şefinin Bekaa hapishanesine götürülüyor. (Bu hapishane, "PKK" taraftarları için dar olan bir hapishane, "PKK" şefi için geniş olan bir hapishane).

Bu aşama da, "PKK" için anlamlı bir aşamadır. Bu aşamada, "PKK", kendi içinde ciddi sorunlarla ve H. Yıldırım'ın muhalefeti ile karşı karşıyadır. "PKK"nin akıl karı olmayan işlerinden rahatsız olanların sayısında artış olmaktadır. Bunun içinde, "PKK" şefleri tarafından bu iç muhalefetin şiddetle bastırılması gerekir. İç muhalefetin bastırılması içinde, "PKK"den rahatsız olanların, muhalefet olanların, adet üzere ajan ilan edilmeleri gerekir. Görünen o ki, onların ajan edilmesi de, devrimci-demokratik kamuoyunda bayatlanmış ve "PKK" saflarında da bayatlanmakta olan bir hikaye olmaya başladığından yeterli görülüyor. O zaman ne yapmak gerekir? En iyisi dikkatleri dışarı çekmek lazım. O zamanda olmayan bir düşman yaratmak gerekir. En iyi düşman ilan edilecekler de; ve hem de çok "kolay" olan, "PKK"yi güden gizli güçlerin ve sömürgeci devletlerin hesabına en iyi hizmet edecek olan yaklaşımda: K ü r d i s t a n l ı yurtseverleri, öncü kadroları ve siyasal partilerini, ajan ilan etmektir.

O aşamanın özelliği sadece bu kadarla da sınırlı değil: M. Ali Birand'ın "PKK" şefiyle görüşmesi ve bu görüşmeden sonra, adım adım geliştirilen bir süreç vardır. Bu süreçte, "PKK" şefinin ağzına parmakla bal çalınmaya başlandı!. Bu ağza çalınan bal, yurtsever güçlerin tasfiyesini, "PKK"nin genel yurtsever eğilimin talepleriyle çakışan "bağımsız devlet" ve bunun gibi taleplerden vazgeçmesini gerekli kılıyordu.

Buna ek olarak, Kürt sorununun Türkiye'de ve uluslararası planda tartışılır hale gelmesi, Kürt halkının ulusal demokratik taleplerinin belirli bir çerçevede kabul edilmesi gerekliliğinin yükseldiği bir dönemde, "PKK"nin kendisini dışlamış gördüğünde gözlerden kaçmayan bir olaydır.

Bu aşamanın karakteristik özellikleri gereği, "PKK", ülke içinde ve ülke dışında geliştirdiği yurtseverliğe aykırı şeyleri, halkı karşı alan ve halk hareketini yıpratıcı eylemleri kendi içindeki "ajanlara" yüklemeye başladı.

Bu işin ucunun, Palme olayı ile ne kadar pervasız ve çalınca bir noktaya götürüldüğüne, herkes şahit oldu. "PKK" şefi kendi ağzıyla, "Bağımsız Kürdistan"ı talep etmediğini, Türkiye'den bir toprak parçasını koparmak istemediklerini, Milliyet Gazetesinde, diğer bazı gazetelerde dile getirmeye başladı. Bu noktadaki manevraların en büyük sahası 2000'e DOĞRU Dergisi oldu. İleriki günlerde o açıklamalar üzerinde durmaya çalışacağız.

Kürdistanlı yurtseverler ve onların devrimci örgütleri ajan olarak ilan edildi (eskisinden daha şiddetli, vurgulu ve anlamlı bir biçimde), yalan ve iftiralarla boy hedefi olarak seçildi.

Kürdistanlı yurtseverler ve siyasal örgütlerin öncü kadroları boy hedefi seçilirken: "PKK" sırtını dayadığı sömürgeci devletlerin istihbarat teşkilatlarının desteğiyle, kendi içinde de örgütlenmede epeyce adımlar atmış dört sömürgeci devletten de ajanların tecrübeleriyle yeni bir yöntem tespit ettiler. "PKK"nin "ajan-pravakötlerden itiraflar" yöntemi bu çabasının somut ürünlerinden görünmektedir. Ayrıca, bu yöntemin de kitabına uyarlı hale gelmesi gerekirdi!.

Kitaba uyarlılıkta, "PKK"den hoşnut olmayan akrabam Vakkas Çetindağ ve "PKK" şefinin "onlarca" ve "hatta yüzlerce ajan" dediği, "PKK"den hoşnut olmayan ya da muhalif olanlar seçilmiş. Vakkas'ın akrabam olmasından dolayı, onun ağzından birşeyler söyletmenin daha ikna edici olacağı, şark kurnazlığı ve bizans komploculuğuyla saptanmış bir olaydır.

"PKK" tarafından böyle bir yöntemin seçilmiş olmasının, benim ve tüm Kürdistanlı yurtseverlerin çalışmalarını, ideallerini gölgelemeyeceğini, "PKK" şefinin iyi bilmesi gerekir. "PKK" şefi "çamur atayım izi kalır" mantığıyla hareket ediyorsa da; 20. asrın sonuna geldiğimiz bir aşamada, bu mantığın hiçkimseye bir şey kazandırmayacağını iyi bilmesi gerekir. Bugüne dek, kürdistanlı insanın geri kalmışlığından, aydınlanmamış olmasından dolayı, bu metodlardan çok şey uman, "PKK" umarcıları, bugüne dek belli şeylerde elde ettiklerinden şüphe yok. Ama toplumumuzun geline aşamada, dünya ölçeğinde ortaya çıkan gelişmeler ve yeni şekillenmeler süre-

cinde, uyanmakta olduğunu görmesi gerekir. Uyanan Kürdistanlı'ya bu yapılanlarla ilgili hesap vermenin günlerinin yaklaşmakta olduğu ve işlerin zorlaşmakta olduğu iyice bilinmelidir.

V. ÇETİNDAG, kendisinin de ifade ettiği gibi yoksul bir aile çocuğudur. O yoksul ailesi, boğazından kestikleriyle, oğlunu okutmak istemiştir. Bundan da başarılı olmuştur. Vakkas iyi ideallerle "PKK"nin yanına sürüklenmiştir. Görünen o ki, O da her Kürdistanlı yurtsever gibi ülkesinin ve Kürt insanının kurtuluşunu istemektedir. Ama, Vakkas, "dimyata pirince giderken, evdeki bulgurdan olma" misali herşeyi kaybetme ile karşı karşıya bırakılmıştır. "PKK"nin bunun hesabını vermesi zor olacaktır. Bunun için, bu tavırlarından vazgeçmesi halkımızın yararına olacaktır.

Zaten "PKK" şefi de yaptıklarının sonuçta nelere mal olacağını çok iyi bildiğinden: kötülüklerine, haksızlıklarına karşı duran ve ona şahit olan bütün delilleri, direnme öğeleri ortadan kaldırmaya çalışıyor. Ama Kürdistan koşullarında, uyanmakta olan halkımızın sorunları araştırmaya yönelme özelliği, ülkemizdeki evrimleşmenin dünya düzlemindeki gelişmelere paralel katettiği mesafeler; Kürdistan'ın statüsü içinde, "PKK" şefinin bunu uzun vadede becerebilmesi mümkün değildir. Gelişen aşamada, sömürgecilerin hegemonyası ve tekçi iktidar yapıları bile, ciddi bir sarsıntı ile karşı karşıyadır. Bunun yanında, tarihteki en büyük diktatörler bile, halkların gücüne dayanamamışlar; halklar denilen tarihi yapan koca devin eylemi karşısında yerle bir olmuşlardır.

En önemlisi, "PKK"de iyi ideallerle yer almış olan yurtseverlerin bu gelişmeleri yakından izlemeleri gerekmektedir. V. Çetindağ başına gelenler, çok zaman geçmeden Fevzi Açıkgöz'ün, İsmet Celebli'nin, Memo ve Remo Yezidi'nin, Silvanlı Nayif ile Halis'lerin de başına geldi. Bu salgından, "PKK" içindeki hiçbir yurtseverin kurtulamayacağını bilince çıkarılması, kavranılması gerekir. "PKK" olgusuna bağlı evrimleşme, yıllarca "PKK"ye önderlik eden, en zor çalışmalarını yüklenen insanların ajan ilan edilmesini gözlere batırıyor. Çetin Güngör, Resul, Enver Ata, Hüseyin

Yıldırım, Öcalan'ın karısı Kesire ve daha onlarca, herkesin bildiği, izlediği olaylardır. "PKK" içinde en küçük bir muhalefeti gösterenlerin, rahatsızlığını dile getirenlerin hemen-cekik "ajan", "işbirlikçi", "hain", "kemilast uşağı" v.b. gibi sıfatlanmalarla nitelenmeleri tesadüf olmazsa gerekir..

Asıl Komplocu kimdir ve Kimler alet edilmek isteniyor?

"PKK" şekillenmeye başladığı 1975'lerden hemen sonra; devrimcilere, yurtseverlere saldırıyı kendisi için esas hedef seçti. Gurup olarak şekillenmeye başladığı ilk günlerde, ne isim olarak, ne de söyledikleri ve savduklarıyla değerlendirilmeye tabi tutulur hiç bir tutarlı yanı olmamıştır. Onun içinde, hergün söylediklerini değiştirebilen, ya da bölgeden bölgeye savduklarını değiştirebilen; yaptıkları ve eylemsel karakteriyle sekte ve saldırgan bir gurup olmaktan öteye özellikler göstermemiştir.

Özellikle de ilk dönemlerde, bu karakterinden dolayı, yurtsever devrimcilere karşı olan saldırgan yönü; daha belirgin, birincil, ve esas yönünü oluşturuyordu. Belirli bir dönemden sonra, kendi gurup bünyesinde de rahatsızlıkların; söylenenlere, yapılanlara karşı itirazların yükselmeye başlamasıyla birlikte, gurup yapıları içinde de muhalif unsurlara saldırı temel bir stratejik hedef haline gelmiştir. Bu hedeflere varmak içinde, "PKK" şeflerinin demokratik, çağdaş olmayan ve geleneksel olan metodları hayata geçirmeleri bir zorunluluk olarak karşlarına çıkıyordu. "PKK" şefleri siyasal ve ideolojik hiçbir olgunluğa sahip değillerdi, bilimsel düşünce ile ilişkileri belli formülasyonların ezberlenmesi, aşırılması ve çalınması dışında değildi ve toplumun yapısal özelliklerinden farklılaşma sağlamayan bir özelliğe sahiptiler. Bunun içindir ki, komploculuk, yalan ve iftira; "PKK" şeflerinin bugünkü meslekleri değil, dünkü meslekleridir.

Ama buna rağmen, "PKK", devrimcileri, demokratları ve sosyalistleri hep kötü tanıtmaya çalıştı ve kendisine ait olan özellikleri, Onlara bahşetti! Devrimcilere ve sosyalistlere attıkları özellikler, onların yapısın-

da münhasır olan özelliklerdi.

Serxwebun gazetesinin 93. sayısında da, kendi komploculuklarını, yurtseverlere mal etmeye çalışıyorlar. Benim, H. Yıldırım, Kemal Burkay ve Zeki Atsız'la Vakkas'ı örgütleyerek "PKK" içine gönderdiğimiz iddia ediyorlar. Bunun yanında, Kürdistan Press ve Rızgari sorumluları da itham ediliyor.

Vakkas kim adına örgütlendirilmiş oluyor? TEVGER adına! Bu sorunun doğru olmadığına dair, değişik açıklamalar yapıldı. Biz de bu sorun üzerinde biraz daha durmayı yararlı görüyoruz.

Bu plan Polonya'nın başkenti Varşova'da yapılmış. Hem de KDP'li Doktor Hasan Ahmad'ın evinde gerçekleştiriliyor. Tabi niye, planı başka bir Avrupa ülkesinde değil de, Polonya'da yaptığımız da başlı başına bir sorun. O ülkelere, ismi geçen insanlar uçarak girmediklerine göre, hepsinin pasaportlarında vize olabileceğini, giriş ve çıkış gibi hukuki işlemlerin pasaportlara işlemiş olabileceğini de, "PKK"nin tümünden ahmaklaşan şefleri gözden kaçırmışlar. Ama buna karşı da, "PKK" şeflerinin ileri sürecekleri olabilir. Diyebilirler ki, bizler Polonya Hükümeti ile de işbirliği içindeyiz. Doğrusu, "PKK" şeflerinin herşeyi ileri sürebileceklerini beklemek gerekir.

Bu arada, ismi geçen insanların bir araya gelip gelebileceklerini de gözden kaçırmışlar. En önemlisi de, bu insanlar bir araya gelseler bile, niye "PKK" içine ajan sokmak için, hepsi bir araya gelme aptallığını göstersizler? "PKK" şefleri ahmak ve aptal olduklarından; dillerinin döndüğü gibi konuşmayı, tarihleri, olayları, belgeleri ve tecrübeleri ciddiye almayacak kadar siyasi körlük içinde olduklarından, başkalarının da bu kadar aptal, ahmak ve siyasi körlük içinde olabileceğini düşünmüşler. "PKK" şefleri şunu çok iyi bilmelidirler ki, ancak ve ancak onlar Kürdistan'ın en geri siyasi kategorisini, ne idüğü belirsiz yapılanmasını oluşturuyorlar.

"PKK" şeflerinin ahmaklığını ve aptallığını da açığa çıkarmak bizim görevimiz olduğuna göre, komplo yapıp diye iddia edilen insanların durumları üzerinde birazcık durmak istiyorum.

Kemal BURKAY arkadaşı, Kürdis-

tan'ın yurtseverlik ve sosyalizm için mücadele eden en eski unsurlarından biridir. 1960'lerden sonra aktif bir biçimde, Türkiye genelindeki sol siyasi faaliyetlere katılmış, Türkiye İşçi Partisi üst organlarında görevler yapmış, parti yandaşı dergilerde ve bazı diğer sol dergilerde de emekçilerden yana makaleler yazmış.

1974 Genel Afı ile birlikte Kürdistan'a dönerek, mücadele içindeki yerini zaman geçirmeksizin almış. Yeni TİP'in kuruluşunda bulunmuş, TKSP'yi örgütlemiş ve Özgürlük Yolu'nu yaşam hayatına sokan arkadaşların başında yer almıştır. Bugün de yurtsever ve sosyalizm kavgasını devam ettirmektedir. Oysa "PKK", Kemal Burkay arkadaşın onlarca yılı içine alan yurtsever, sol mücadelesini kitlelerin gözünden kaçırarak, karalamaya çalışıyor. Bundan halkımızın hiçbir çıkarının olmadığını iyi biliyoruz. Öyleyse çıkar sahibi olanlar kimlerdir? Çıkar sahibi olanlar; sömürgeciler ve onların işbirlikçileridir. En azından bundan sonra da olsa, "PKK", Kemal Burkay Arkadaş ve diğer Kürt yurtsever hareketinin öncü kadroları hakkında ileri sürdüğü iddialarının, kimin çıkarları ile çakışma gösterdiğini, silkelenerek anlayıp; yeniden yerini tayin etmesi gerekir.

Özgürlük Yolu Dergisi, 131. sayısında: Son suçlamalara ilişkin olarak, görüşlerini açıkladı. O görüşler incelendiği zaman: Kemal Burkay arkadaşın Polanya'ya hiç gitmediği hemen tespit edilebiliyor. Ayrıca, Kemal Burkay arkadaşla, Zeki Adsız'ın geçmişten gelen sorunları açısından, Serxwebun gazetesinin bahsettiği cinste olan sorunlarda bir araya gelmelerinin olanaksız olduğu görülebiliyor. Bunun yanında, Kemal Burkay arkadaş, "PKK" temsilcisi H. Yıldırım'ın bir çok kereler görüşme talebi olmasına rağmen, hiçbir zaman kendisi ile görüşmediği açığa çıkıyor.

Zeki Adsız, içerik olarak bizim tarafımızdan tasvip edilmeyen bir açıklama yapmasına rağmen; o açıklamasında, Polanya'ya gitmediğini, Serxwebun Gazetesinde yer alan unsurlarla bir araya gelmediğini açıkça belirtiyor. Bu konuda, "PKK"yi de bir taraf kabul ederek, oturup karşılıklı konuşabileceklerini söylüyor. Zeki Adsız arkadaş, "PKK"nin ağırlıkla

doğrular yaptığına inanç getirdiği ve belirli bir zamandan beridir ki, "PKK"de hiçbir değişiklik olmadan ittifak yapmayı aradığından; böyle bir talepte bulunması kadar normal bir şey olamaz. Ama benim, bizim "PKK"den böyle bir talebimizin olmadığını herkesin çok iyi bilmesi gerekir. Aklanmak zorunda olan, "PKK"dir.

Hüseyin Yıldırım, 12 Eylül öncesinde, avukat olarak gıyaben tanıdığım unsurlardan biriydi. O dönemde, Kürt yurtsever hareketi içinde belirli bir yeri olan bir unsurda değildi. Ayrıca bazı ilişkilerinden ve yaptıklarından dolayı, yaşamını sürdürdüğü alanda tutarsızlığı ile tanınan bir unsur. Buna rağmen, 12 Eylül rejiminin hışmından kurtulmayan bir Kürt oldu, tutuklandı, işkence gördü. Hapisten çıktından sonra, "PKK"ye eğilim duydu. Lübnan yolculuğundan sonra, tam bir "PKK"li oldu. Avrupa'da "PKK" temsilciliği görevini üstlendi. Avrupa temsilciliği döneminde, Avrupa'daki birçok devrimcinin ve halktan insanların katledilmesi eylemlerinin düzenlenmesinde kötü bir rol oynadığı ileri sürülmekte. Yine bu dönemde, H. Yıldırım, tüm Kürdistanlı yurtsever, sosyalist örgüt ve partileri: onların ileri ve öncü kadrolarını pervasız bir biçimde, keyfince suçladı, "ajan" ve "işbirlikçi" ilan etti. Bir dönem sonra, O da, "PKK"den rahatsız olmaya başladı, "PKK" şefi Öcalan'la çatışmaya girdi, Öcalan'ın Kürt davasını sattığını ileri sürdü. O günden sonra da, "PKK" tarafından, Genel Kurmay başkanlığının ajanı olarak ilan edildi. Hakkında ölüm kararı çıkarıldı. Çok geçmeden, Belçika Hollanda sınırında bir köyde silahlı saldırıya uğradı, yaralı kurtuldu.

H. Yıldırım, "PKK" tarafından Genel Kurmay Başkanlığının ajanı olarak ilan edildiği zaman, "PKK" şefleri, ismi geçen insanın, partilerinin en ileri safhalarında yer aldığı ve birçok halk çıkarlarına aykırı olan eylemlerin organizatörü olduğunu ve "PKK" şeflerinin yaptıkları ile onun yaptıklarının farklı şeyler olmadığını unutturulardı. H. Yıldırım ve "PKK"nin yaptıklarının farklı olmaması ve H. Yıldırım'ın da Genel Kurmay Başkanlığının ajanı olması halinde, "PKK"nin de bu nitelikte çağrılacağını da anla-

mayacak kadar, "PKK" şefleri ahmak, ne yaptığını bilmez, gözü dönmüş durumdadırlar.

H. Yıldırım ile, ne 12 Eylül öncesinden ve ne de 12 Eylül sonrasında, herhangi bir ilişkim olmadı. Ama, Öcalan'ın planlarının bir kısmının onun eliyle, Avrupa'da hayata geçirildiği bilmeyen, sağır sultandır, "PKK" şefinin sır arkadaşlarından biridir. "PKK" tabanındaki yurtseverlerin bunu incelemeye tabi tutmaları, sonuçlara varmaları gerekmektedir.

"PKK", KOMKAR'ı da bu yalan, iftira kampanyasının dışında tutmuyor. Ayrıca yeni olan bir şey de değil. Yıllardır, KOMKAR'ı tasfiye etmek, KOMKAR'ı kötülemek için hertürlü insanlık ve yurtseverlik dışı yöntemlere başvuruyor. Bu saldırılarının sonucunda, KOMKAR'ın Almanya ve Fransa'daki en ileri ve değerli iki insanını katletti. Bununla kalmadı, KOMKAR'ın bu provakasyonun içine çekilmesi için, makyavelistçe her türlü metod işletildi. Ama, KOMKAR yönetici ve taraftarlarının duyarlılığı, sömürgecilerin ekmeğine yeğ sürecek bir ortamın ve çatışma durumunun ortaya çıkmasını engellemiştir.

"PKK"nin KOMKAR'a saldırısı sebepsiz değildi. Ayrıca saldırıyı sadece KOMKAR'a değil, KKDKD'ye ve diğer Kürdistanlı demokratik kitle örgütlerine de yapıyordu. Ama saldırının sivri ve keskin ucu KOMKAR'a yönelikti. Sebep de açıktı: KOMKAR, 12 Mart darbesinden sonra Almanya'ya yerleşen Kürt devrimcilerinin, işçilerinin uzun çalışmaları sonucunda ortaya çıkan ürünler üzerinde oluşmuş bir örgütlenmedir. Önemli bir güce sahiptir. Almanya'da Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesi lehine önemli potansiyeller hazırlayan, Alman kamuoyunca ciddiye alınan bir örgüttür. Bundan Türk sömürgecileri, Alman gericileri de tedirgindirler. Bu örgütün zorla ve şiddetle tasfiye edilmesi, Türk sömürgecilerinin ve Alman gericilerinin en büyük isteğiydi. "PKK", KOMKAR'a yönelik istekleriyle, Türk sömürgecilerinin ve Alman gericilerinin isteğini yerine getirdiğini bilmez görünüyordu!. Ama çoktan "takke düşmüş, kel görünmüştü".

Rızgari ve Kürdistan Press sorum-lusu arkadaşların çoğunluğuyla, geç-

mişte ileri düzeylerde ortaklıklarım/ortaklıklarımız oldu. O arkadaşlarla birlikte, ulusal demokratik mücadelemizin geliştirilmesinde önemli katkılarımız oldu, yoğun çabalar gösterdik.

Günümüzde Rızgari ve Kürdistan Press sorumlularıyla önemli uzaklıklarımız olmasına rağmen; o arkadaşların yurtseverliklerinden şüphemiz olmadığı gibi, belirli çerçevelerde, geniş platformlarda birlikte çalışma içinde olabileceğimiz de tartışılmaz bir olaydır. Onun için, "PKK"nin onlara ilişkin, "ajanlık" ve "işbirlikçilik" iddialarının kabul görülmez olduğunu, karşı çıkılması gerektiğini açıkça dile getiriyorum. Bu arkadaşların da "PKK" tarafından itham edilmesi yeni değildir, geçmişe dayanmaktadır. Bizimle ilişkili olarak itham edilmelelerinin tesadüf olmadığını biliyoruz: Gerçekten de "PKK" şefleri ve akıl hocaları ne yaptıklarını iyi biliyorlar!

Otonomi Görüşmeleri Hikayesi..

"PKK", hem kişiler ve hem de TEVGER olarak, T.C devleti ile otonomi görüşmeleri içinde olduğumuzu ileri sürüyor. Bu konuda da, SHP Ankara Milletvekillerinden Beşer BAYDAR'ın aracı olduğunu ileri sürüyor. Tabi bu iddialar, ancak ve ancak "PKK"nin inceleme, araştırma gücünden yoksun, kritik yapmadan bağımlılığını sürdüren "PKK" taraftarları için kullanılmaya elverişli hale getirilmek istenmiş. Bir de, toplumun aydınlanmamış ve geri kalmış kesimlerinde, istismarı sağlamak için ileri sürülmüş. Yani bu iddialarda da, iyi niyetin olmadığını rahatlıkla tespit edebiliyorum.

Beşer BAYDAR otonomi görüşmelerinde aracı yapılırken de, bir taşla iki kuş vurulmak istenmiş. Bir yandan, ben suçlanmak istenirken (ki, dergimizin 20. sayısında da yazdıklarımında anlaşılacağı gibi, Beşer Baydar benim kazamdan bir unsur), diğer yandan birazcıkda olsa, Kürt meselesine sıcak bakan, bakmak isteyen siyasiler jurnallanmak isteniyor. Özcesi, "PKK" her yanıyla çok kötü bir rol yüklenmiş durumda. "Tanrı" halkımızı onların belalarından korusun!

"PKK"nin bu iddiaları, yaşanan gerçekler ve T.C'nin siyasal konumu açısından hemen yalanlanır nitelikte-

dir. Ayrıca, TEVGER'in, YSK ve daha önceki tarihlerde içinde yer aldığı siyasal örgütlerin programlarıyla da rahatlıkla dışlanır niteliktedir.

Herkesin çok iyi bildiği bir şey var: O da, T.C'nin, Kürt halkının varlığını bile reddettiğidir. Kürt halkının varlığını red eden bir devletin, o halkın temsilcisi siyasal güçlerle "otonomi" gibi, Kürt halkının varlığını kabulden çok ileri olan bir çerçevede görüşmesi, anlaşma yapmaya çalışması olanaksızdır. Her ne kadar, bugün çok yüksek sesle de olmazsa, Türkiye toplumunun değişik kesimlerinde ve hatta belirli resmi kurumlarda Kürt halkının varlığının kabul edilmesinin gerekliliği; Kürt halkının bazı demokratik ve kültürel haklara kavuşturulması gerektiği dile getirilmekte ise de; bu bütünlüklü bir siyasal yapıya kavuşmuş değil; resmiyet de kazanmış değildir. Böyle olunca, T.C devleti nasıl olurda, birileri ile "otonomi görüşmelerine" başlayabilir?

Bu iddialar, "PKK" şeflerinin siyasi bilinçlerinin geriliği sonucu dile getirilen iddialar mıdır? diye sorduğumuzda: T.C hakkında en kaba bir bilgileneleme sahip olan birilerinin bile böyle bir yanlış içine düşmeyeceğini rahatlıkla tespit edebiliyorum. Geriye kalan, "PKK" şeflerinin art niyetliliğidir.

Ya da "PKK" şeflerine "tıklatılan" birşeyler. Yani bazılarının kanahyla T.C tarafından, "PKK"ye birşeyler vereceğiz. Ama PKK'nin de bazı görevleri yerine getirmesi gerekir" ("PKK"den nelerin istenebileceğini yukarıdaki satırlarda dile getirdim) isteklerinin dışı vurumu olabilir. "PKK" taraftarlarının ve tüm Kürdistanlı yurtseverlerin ciddiyetle üzerinde durmaları gereken bir sorun olduğunu düşünüyorum.

Diğer yandan, TEVGER programı açıktır. TEVGER, bağımsız demokratik bir Kürdistanı hedeflemektedir. Bu hedef, TEVGER tüzüğünün "örgütün amacı" bölümünde şöyle dile getirilmektedir: "TEVGER, programında belirlenen hedefleri gerçekleştirerek bağımsız ve demokratik bir Kürdistan yaratmak ve Kürt ulusunun, dünya uluslar ailesinin eşit haklara sahip ve özgür bir üyesi haline gelmesini sağlamaktır."

TEVGER'in Batı emperyalist ülkelerle işbirliği yaptığı iddiası da ko- ca bir yalan ve iftiradır. TEVGER, bağımsız ve kişilikli bir dış politikayı sürdürmektedir ve sürdürmeye devam edecektir.

TEVGER programında bu perspektifini açıkça dile getirmiştir. TEVGER, "bağımsız ve bağlantısız bir dış politika götürmek; Kürdistan'daki yabancı üsleri kaldırmak; emperyalizmin savaş kışkırtıcısı politikasına, silahlanma yarışına, sömürgecilige, faşizme ve ırk ayrımına ve diğer her türden gericiliğe karşı dünya barış, demokrasi ve sosyalizm güçleri ile, ulusal kurtuluş hareketleriyle dostluk ve dayanışma içinde" olacaktır.

TEVGER bu politikasına bağlı ilişkiler sürdürmektedir. Ayrıca, Kürdistanı aralarında paylaştıran sömürgeci devletlere karşı da tutarlı bir politika izlemektedir. Oysa, "PKK" şefi, Doğu Perinçek'e yaptığı açıklamalarda, Suriye ve İran sömürgeci devletleriyle açık ilişki içinde olduğunu söylüyor. Ama, Irak ile ilgili belirlemesinde de, endirek bir biçimde Irak sömürgecileri ile ilişkili oldukları tespit edilebiliyor. Bunların ötesinde, "PKK"nin Dr. Kasımlı olayı karşısındaki sesizliği, Halepçe olayında hep Kürdistanlı güçlere saldırı içinde olması, Humeyni'nin büyüklüğünü ve liderliğini yayınlarında anlatmakla bitirmemesi; Suriye Kürdistan'ında Kürt örgütlerinin etkisiz hale gelmesi için çaba göstermesi, Kürt halkının bu alandaki taleplerini dile getirmesine sünger çekmesi, Suriye istihbaratı ile iç - içe Suriye Kürt siyasilerini ve sıradan halktan insanları tehdit etmeleri, bunun en somut delillerini oluşturmaktadır.

Doğu Perinçek "PKK"şefiyle görüşmesinde ; "Suriye, Irak ve İran devletleriyle belli ilişkileriniz var. Öte yandan bu ülkeler Kürtlere milli baskı uyguluyor. Bu soruna bakışınız nedir?" diye soruyor. Öcalan'ın cevabı şöyle: "... Bize en büyük destek Suriye'nin desteğidir... Bu anlamda Irak mücadele cephesindedir. İran ve Suriye ise cephe gerisi durumdadır... " (89 yılının 45. sayısı, s.14)

En önemlisi, "PKK"nin, başkası adına düzenlediği itiraflarda, kendisi-

nin itiraf ettiği bir olgu var. O olgu da, PKK'nin Batılı ülkelerden af dilemek için büyük bir çaba içinde olduğu görülecekti. "PKK" bunu da, Serxwebun'un 94. sayısında, İsveç'teki cinayetleri ve halka karşı olan eylemlerini, düne kadar kendi sorumluları olan, bundan dolayı belediyeler dışına çıkarmaları yasaklanan unsurları ajan diyerek, onlara yükleyerek yapmak istiyor.

TEVGER, kurulduğu günden itibaren, Kürdistanlı güçlerin ilişkilerinin iyileşmesine özen gösterdi. Kürdistanlı güçlerin arasında çıkacak çatışmaların sömürgecilere hizmet edeceğini bilince çıkardı. Bundan dolayı, tüm Kürdistanlı yurtsever güçlerin, asgari ilkeler çerçevesinde birleşmeleri için yoğun çaba gösterdi. Bugün de bu çabalarını sürdürmektedir. Bunun için de, "PKK"ye karşı düşmanca bir politika izlemedi. "PKK"nin de TEVGER ya da tüm Kürdistanlı güçlerin üzerinde anlaşacakları başka bir birlik çerçevesinde yer alabilmesi için: yurtsever güçlere saldırıdan vazgeçmesini, yurtsever güçleri hakları olmayan sıfatlandırmalarla nitelendirmemesini ısrarla savundu, kendisini değiştirmesini istedi: Bugün de bu sorumlu yaklaşımını devam ettiriyor.

Ayrıca, içinde yer aldığı Rızgari, Ala Rızgari ve YSK siyasal yapıları: oluştukları günden bugüne kadar, Bağımsız Demokratik Kürdistan için mücadele ettiler. Kürt halkının ve Kürdistan'ının birleşikliğini savundular. Çoğu çevre ve siyasal kümelenme de, bu düşüncelerimizden etkilendi. "PKK" bu düşüncelerimizden en fazla etkilenen bir kümelenme oldu. "PKK" gurup olarak şekillenmeye başladığı ilk dönemlerde, Rızgari dergilerini kendi arkadaşlarına seminer olarak veriyorlardı. Bilindiği gibi, o zamanlar, bu çevrenin yazdığı ve bastığı doğru dürüst hiçbir yayın sözkonusu değildi. Onun içinde, "PKK" devşirme bilgilerle şekillenen bir yapılanma oldu. "PKK" bilgileri dışardan devşiren, çarpıtarak bu işi yaptı. Onun için, biçimde devşirdiklerini, içerikte ve uygulamada tam bir ucube haline getirerek, Kürdistan yurtsever, sosyalist hareketine karşı olumsuz bir biçimde kullanılır bir hale getirdi.

Fevzi Açıkgoz'un İtirafı mı, Yoksa "PKK"nin İtirafı mı?

Serxwebun gazetesinin 94. sayısında, "itiraflar" halkasına bir yenisi ekleniyor. Fevzi açıkgoz'un "itirafları" yayınlıyor. Bu "itirafta" da, benimle birlikte, birçok Kürdistanlı yurtsever, yalan ve iftiralarla; hem "PKK"nin bilinçsiz kitlesine ve hem de İsveç devletine boy hedefi gösteriliyor. Bu yeterli görülüyor, "PKK"nin gedikli sorumlularında "ajan" ilan ediliyor. Bunun yanında, İsveç'te, yurtseverlikle bağdaşmayan bir yığın işler, eylem itiraf edilerek, ajan olarak ilan edilen "PKK"nin gedikli sorumlularına yükleniliyor.

Bu anlamıyla, yazılanları, Fevzi Açıkgoz'un "itirafları" kabul etmek oldukça zor. Tam anlamıyla, "PKK'nin itirafları" diyebilmek için yığınla sebep var. Hazırlanan senaryoda, benimle ilgili belirtilen tarihlerde, İsveç'te olmadığımı bilmeyen yoktur. "PKK" ve şefi senaryoyu hazırlarken, dikkat edilmesi gereken en küçük noktalara dikkat etmeyecek kadar ya pervasızlaşmıştır, ya da ahmaklaşmıştır.

Birazda bu sorunu açmaya devam edelim.

Suçlanan Yurtseverler Kimler? Niye Suçlanıyorlar?

Suçlananların başında ben varım. Yeni itiraflarda bu yeterli görülmemiş. Yeni isimler eklenmiş. Bu isimleri sıralarsak: Hemreş Reşo, Keya İzol, Hanifi Celebli, Salih İnce, Mahmut Baksi.

Görünen o ki, Serxwebun'un gelecek sayılarında da, sömürgecilerin arşiv oluşturmaları ve rapor düzenlemeleri için yeni isim listeleri yayınlacak. Serxwebun bu kötü emellerini gerçekleştirmeye çalışırken, yurtseverleri savunmak da tüm yurtseverlerin, yurtsever örgüt, parti ve kurumların görevidir.

Hemreş Reşo, Kürdistan'ın kurtuluşu uğruna ülkesini terketmek zorunda kalan, Ülkesinden ayrıldıktan sonra da, yurtsever eylemini kesintisizce sürdüren; eylemini sadece Kuzey Kürdistanla sınırlamayan, Kürdistan'ın bütün parçalarındaki ulusal hareketle sıkı dayanışma içinde olan Kürdistanlı bir yurtseverdir.

Hemreş Reşo arkadaşın itham

edilmesinin, onun TEVGER ile olan ilişkilerinden ve Almanya'daki demokratik etkin çalışmalarından ileri geldiğini hemen saptayabiliyorum. Herkesin bildiği gibi, geçmiş tarihlerde de, Hemreş Reşo arkadaş, "PKK" tarafından bu tür suçlamalarla karşı karşıya bırakılmıştır.

Keya İzol arkadaş, İsveç Kürdistan Federasyonu'nun şimdiki başkanıdır. Bu Hanifi Celepli ve Salih İnce arkadaşlar geçen dönemlerde Federasyona başkanlık etmiş arkadaşlar. Yine üç arkadaş, İsveç'te Kürt kitlesinin örgütlenmesi, İsveç halkının ve kamuoyunun desteğinin Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesi için kazanılması için önemli çabaları ve rolleri olmuş arkadaşlardır.

Kürdistan Federasyonu, Serxwebundaki açıklamaların yalan ve iftiralara dayandığını açıkladı. Çok haklı bir şekilde, yeni ve eski yöneticilerine sahip çıktı. Onların açıklaması, bir senaryonun ve kombinezonun ortada olduğunu ortaya çıkaran etkenlerden biridir.

Mahmut Baksi, İsveç'te Kürt yazarı ve gazetecisi olarak tanınan bir yurtseverdir. Serxwebun'da, O. Palme'nin "PKK" tarafından öldürüldüğünün ispatı için, televizyonda konuşma yaptığı iddiaları var. M. Baksi'nin bu soruna ilişkin olarak televizyonda herhangi bir konuşma yapıp yapmadığının tespiti kolaydır. Ayrıca, uzak bir zamana uzanmadan inceleme yapılırsa: yakın bir süre önce, Mahmut Baksi'nin Kürdistan Press gazetesinde O. Palme sorununa ilişkin yazdıkları, Serxwebun'un iddialarının doğru olmadığını gözlemlere batırarak kadar açıktır.

Hemreş Reşo ve İsveç Kürdistan Federasyonu yöneticilerinin boy hedefi gösterilmesi, yurtsever eylemlerimizden dolayıdır. Çok iyi biliniyor ki, her alanda olduğu gibi; "PKK", Kürt halkının lehine olan her çalışmadan: Kürt lehine olumlu çalışma yapan her kurumdan rahatsızdır. Bundan dolayıdır ki, Federasyonu, Kürt Enstitüsünü, KOMKAR'ı, Kürdistanlı siyasal örgüt ve partileri, Kürdistan hareketinin önderlerini ve öncü kadrolarını hedef seçiyor.

Yurtseverler ve devrimci – demokrat ve yurtsever örgütler itham edilirken, suçlanırken; sömürgeci güçlerin

istihbarat örgütlerinin saldırıları için ortam da hazırlamaktadır. Bu konuda da, "PKK" tabanındaki yurtseverlerin ciddi ciddi düşünmesi gerekir. Eğer yarın "PKK" adına, bir yurtsever, sömürgecilerin istihbaratları tarafından katledilirse, bunun sorumluluğu "PKK"ye aittir, ait olacaktır.

"PKK"nin İtirafı

Birkaç satır öncede belirttiğim gibi, "PKK", Fevzi Açık Göz'ün ağzında kendi itiraflarını dile getiriyor. O itiraflarını bir bir sıralayarak, devrimci – demokratik kamuoyunun ve "PKK"nin iyi niyetli taraftarlarının üzerinde durmasını istiyorum.

İtirafı sıralarsak:

1 – "PKK"nin en ileri insanları olarak tanınanlar, ajan olabiliyorlar..

2 – Türk MİT'i ve İsveç İstihbarat teşkilatı ile ortak çalışmalar yürütülebiliyor..

3 – Yurtseverlik adına Kürtler tehdit ediliyor, zorla "PKK" için bazı isteklerin yerine getirilmesi isteniyor..

4 – Eroin, esrar v.b. türü kaçakçılıkları yapılabiliyor..

5 – Ahlak düşüklükleri içinde bulunuluyor ya da bunlara açıkça meydan veriliyor..

6 – Her yerde olduğu gibi, İsveç'te de devletin sorumlularının öldürülmesi akıldan geçirilebiliyor. İsveç bakanlarından Anita Gradin'in öldürülmesinin birileri tarafından organize edildiğinin ihbarı verilirken; "PKK"nin düşüncelerini ele veriyor..

7 – Yurtsever kişileri etkisiz hale getirmek, ortadan kaldırmak; Kürt demokratik örgütlerini, kurumlarını parçalamak tasfiye etmek, hedefleri arasında yer alıyor..

8 – Terör eylemlerine girilmiş, ama bunun sorumlusu, "PKK"nin ajan ilan edilen gedikli sorumluları..

"PKK" Eski Sorumlularını Niçin "Ajan" İlan Ediyor?

"PKK" tarafından ilan edilen, "PKK" sorumluları kimler: İsmet Cebileli, Memo ve Remo Yezidi, Silvanlı Halis ve Nayif. Başka taraftarlar da var. İsmi geçen bu insanların, gedikli "PKK"li olduklarını herkes bildiği gibi, İsveç yetkilileri de biliyor.

Zaten ismi geçen insanların, Kürt yurtsever hareketiyle derinden ilişkilerinin olmadığını, belirli bir dönem-

de Kürtlük davasını savunan insanlar olduğu da bilinmektedir. Bundan dolayı da, "PKK"ye körükörüne bağlılık göstermişler; "PKK"nin her dediğini ikilemeden yapan kişiler olmuşlardır. Yine aynı kişiler, yurtseverlerin ve örgütlerin itham edilmesi, dağılması için "PKK"nin kötü emellerine alet olmuşlardır.

Buna rağmen, bunlara niçin "ajan" deniliyor? sorusunun yanıt bulması gerekir. Bu soruya, en doğru yanıt, itham edilen, eski gedikli sorumluların vermesi durumu sözkonusudur. Ayrıca, "PKK" taraftarlarının da üzerinde duracakları ciddi bir boyut ortaya çıkmaktadır.

Bunun yanında, yurtseverlerin de yanıtlar bulması sözkonusudur.

Birincisi, bu insanlar, "PKK"ye itirazlar yapıyorlar, rahatsızlıklarını dile getiriyorlardır. O zaman, eleştiriye ve düşünmeye hayat hakkı tanımayan, anti – demokratik yapılanma olan "PKK"nin onları kesinlikle ortada kaldırması gerekir. "PKK" bu konuda başarılı olmak için, her türlü yola başvurabilir. Muhaliflerine ajan demek, "PKK" geleneğinin tartışmasız bir yansımasıdır. Onu fiziksel olarak kaldırmakta, nihai hedeftir.

İkincisi, "PKK" yapılan kötülüklerden dolayı büyük bir sıkışıklık içinde dir. Bu sıkışıklık, özellikle pazarlık masalarında kendisine dayatılmaktadır. "PKK"nin pazarlıklarda taraf olması için, eski yaptığı kötülükleri üstünden atması gerekir. Bunun içinde, "kurbanlık kuzulara" ihtiyaç vardır. İsveç'teki "PKK" sorumluları da kurbanlık seçilenler arasındadırlar. Ama bu olay burada durmayacak. Başka ülkelerde de, "ajanlar" ilan edilerek, kamburun atılmasına çalışılacaktır.

Ama "PKK" bunu yapmakla da kurtulmayacağını bilmelidir. Çünkü, "PKK" öyle kuşatılmıştır ki, onu kuşatan güçler, kendi hesaplarına ve çıkarlarına göre; her zaman, kolaylıkla, "PKK"yi kullanabilir duruma gelmiştir.

Bu da, "PKK"nin önüne yapısal köklü değişikliği getirip koymuştur. "PKK"nin yapısal köklü değişikliğe yönelmesi demek, "PKK"nin kendi kendisini nitelik olarak tasfiyesi anlamına gelir. "PKK" içindeki yurtseverlerde böyle bir görevi yerine getirmek

için, cesaretli ve sağ duyulu olmalıdır.

Apo Yalancı Şahitliğe mi Soyunuyor?

Serxwebun gazetesinin 94. sayısında, "PKK" tarafından düzenlenmiş, bütünüyle, "PKK"nin itirafları niteliğindeki yazı yayınlandıktan sonra, "PKK" şefi, bir Kıbrıs gazetesine, Olof Palme'yi öldürenin kendi ellerinde tutuklu olduğunu açıkladı. Yaptığı açıklamaya göre, katil, 94. sayıdaki "itiraflar"ın sahibi Fevzi Açık Göz. O olunca, 94. sayıda Fevzi Açık Gözle "ilişkili olanların" ya da "onu örgütleyenlerin" de bu işin içinde olmaları gerekir. Elbetteki 94. sayıdaki itiraflarda, Anita Gradin'i öldürmeyi planlayanların, aynı zamanda Olof Palme'yi de öldürmüş olmaları planın en güçlü ve en tehlikeli yanını oluşturacaktır!. Ama her nedense, Fevzi Açık Göz, 94. sayıdaki "itirafları"nda, Olof Palme'yi öldürdüğünü açıklamamış. Sadece O. Palme'nin ölüm olayını, "PKK"ye yıkıp, terörist ilan etmek için, birileri ile planlar yaptığını açıklamıştı! Demek ki, "PKK" şefi, sansasyonel olan bu haberi kendisinin açıklaması için, yedekte tutmuş. Böylece de, Serxwebun'un 93. ve 94. sayısında falanın ya da filanın itirafları diye yayınlananların; "PKK" ve şefinin tam anlamıyla senaryoları olduğu da ispatlanmış oluyordu.

Fevzi Açık Göz kimdir? Bu isim, İsveç'teki Kürtlere ve İsveç resmi makamlarına yabancı olmayan bir isimdir. İsveç resmi makamları, Fevzi'nin, "PKK" üyesi ya da yakın bir taraftarı olduğunu bilir. Bundan dolayı da, birçok resmi soruşturmalara tabi tutulduğu tahmin edilen bir unsurdur. Buna rağmen, "PKK" şefinin, Fevzi'nin Olof Palme'yi öldürmesini açıklaması demek; başka bir anlamıyla, Olof Palme'nin "PKK" tarafından öldürülmesi anlamına gelmiyor mu?

Ya da başka bir ifadeyle Olof Palme'nin Kürtler tarafından öldürülmesi anlamına gelmiyor mu?

Biliniyor ki, O. Palme'nin ölümünden sonra, "PKK"nin bunu yaptığı, İsveç polisi ve giderek kamuoyu tarafından bir tez olarak ileri sürüldü, uzun bir dönemde kabul gördü. Bunun sebebi de, "PKK"nin, O. Palme hakkında yayınlarında yaptıkları teh-

ditlerdi. Tehdite yol açan mesele de, "PKK" şefinin İsveç tarafından mülteciler olarak kabul edilmemesiydi. (Oysa başkalarının da Avrupa'ya gelmesinden dolayı, halka ihanet ettiğini de ileri sürmekten geri durmuyordu.)

"PKK"nin bu yazıp-çizdiklerini değerlendiren, O. Palme düşmanı güçler; onu katlettiler. Olay "PKK"nin üstüne kaldı. Bundan dolayı da, İsveç'te Tüm Kürtler suçlandılar. Ama bu suçlamaya karşı, sağduyulu Kürtler ve onların örgütleri; Kürtlerin dostları İsveçliler mücadeleye çıktılar. Sonuçta, bu yargının ortadan kaldırılması belirli bir ölçüde başarılıydı.

Tam bu aşamada, "PKK" şefi O. Palme'yi öldüren şahsın ellerinde olduğunu açıkladı. Bu açıklama özünde, "O. Palme'yi PKK ya da Kürtler öldürdü" anlamına geliyor. O zaman, "bu pirincin taşını ayıklamak" içinde, "PKK" şefi gibi ne yaptığı belli olmayan insanlara ihtiyaç var.

"PKK" şefinin O. Palme'ye düşmanlık duyması olanaklıdır. Çünkü o her insana düşmanlık ve kin duyuyor. Özellikle insan hak ve özgürlüklerinden yana olan birisine düşmanlık duyması daha da elverişlidir. Ama ilerici,

demokrat ve yurtsever Kürtlerin; en sıradan Kürt insanının O. Palme'ye düşmanlık gütmesi için hiçbir neden yoktu, yoktur. Çünkü O. Palme, insan hak ve özgürlüklerinin dünya çapındaki bir savaşçısı, barış savunucusu bir lider; Kürtlerin dostu olduğu da kabul görülür. Bunun için de, T.C ırkçılarının saldırılarına da hedef olduğu, Türk gerici basını incelendiği zaman hemen görülebilir.

Devrimcilere, Yurtseverlere ve Sosyalistlere Düşen Görev

Kürdistanlı ve Türkiyeli tüm devrimcilerin, sosyalistlerin ve yurtseverlerin genel olarak "PKK" politikasını izlediklerine ve özel olarak da son dönemlerde, yurtseverlere, Kürt hareketinin öncü kodralarına ve siyasal örgütlerine ilişkin senaryolarını incelediklerinden şüphemiz yoktur.

"PKK"nin sürdürdüğü politikaların ve hazırladığı senaryoların, hayra alamet olmadıkları da hemen tespit edilebilir bir olgudur. Hayra alamet olmaması ne anlama geliyor? Anlamı açık: yeni provakasyonlar ortam hazırlamak, devrimcilere, yurtseverlere yönelik saldırılar düzenlemek. Kendi-

si bunu doğrudan yapmazsa bile, sömürgeci ülkelerin istihbarat teşkilatları ve bilimum düşmanlarımız için saldırı zemini hazırlanmıştır. Bu güçlerin rahatlıkla eylem geliştirmeleri için her şey hazır. Onun için de, onlarda yapsalar, bundan "PKK"nin sorumlu olacağı açıktır. "PKK", en azından bu tutumuyla, dostla düşmanın ayırılmasını zorlaştırmaktadır.

Durum böyle olunca, devrimcilere, yurtseverlere ve sosyalistlere önemli görevler düştüğüne şüphe yoktur. Özellikle de "PKK" ile ilişkili olan siyasal güçlere büyük görevler düşmektedir. Bu güçler, devrimcilere ve yurtseverlere "PKK"nin yaptığı suçlamalar ve saldırılar karşısında suskun kalamazlar. Bu suskunluğun, gelecekte kendileri içinde büyük tehlike oluşturacağını bilmeleri gerekir.

Tüm devrimciler, yurtseverler, "PKK" provakasyonunun açığa çıkması için çaba göstermeli, bunu açığa çıkarmalı ve teşhir etmelidir. Bu provakasyon ve saldırıları engeleyebilme durumunda olanların kollarını sıvamarları gerekmektedir.

AMERİKA'YI YENİDEN "KEŞFEDEN" ECEVİT !

B. HEVİDAR

Hasan Cemal, 3 Eylül 1989'da Ter-cüman'da Taha AKYOL'un Kürt sorununa ilişkin sorularını yanıtlayan B. Ecevit'in görüşlerine 4 Eylül'de köşe-sinde yer verdi.

Köşesinin son paragrafında şöyle bağladı; "DSP lideri Ecevit'in çok yerinde saydığımız görüşlerinin bir bölümü işte böyle. Bu konuyu yalnız kapalı kapılar arkasında değil, demokrasinin, açık toplumun tartışma gerekleri çerçevesinde serinkanlı bir biçimde ele alıp düşünmeliyiz. Başka çare olmadığını, yaşadıklarımız her geçen gün bize gösteriyor olmalı."

Türkiye'nin önemli sorunlarından birisi ve en önemlisi hiç kuşkusuz, çözüm bekleyen Kürt sorunudur. Sorun aktüelleştikçe, sorunun çözümüne ilişkin tartışmalara değişik kesimlerden aydınlar, düşünürlerin yanı sıra, sıradan vatandaşlar katılmaktadır. Türk ordusu ve ona yakın çevreler bu sorunu bilinen yöntemlerle "çözmekten" yana iken, kimileri de Kürtlere bir takım hakların verilmesi yanısıra, bölgeye ekonomik yatırımlarla bu sorunun "çözümünden", yanadırlar. B. Ecevit gibileri ise soruna daha değişik yaklaşmakta, Türkiye'yi ve Türk milliyetçiliğini ABD toplumuna benzeterek, kendince bir formülasyon bularak soruna yaklaşmaktadır. Ecevit, Amerikayı yeni keşfedercesine, Kürt sorunu üzerindeki tartışmalar yoğunlaştıkça sık sık bu "çözüme" başvurmaktadır. Burda bu Amerikan modeli üzerinde durarak, Ecevit'in bu "tezini" yanıtlamaya çalışacağım.

Tartışma Hakkı Herkese Tanınacak mı?

B. Ecevit'in Kürt sorununa ilişkin görüşlerine katılmamakla beraber, bu sorunun kapalı kapılar ardında değil, halk önünde, demokratik kurallar çerçevesinde tartışmalı anlayışına katılmamak mümkün değil. Ancak bu demokratik kural ve olanakların herkese sağlanması konusunda bazı kuşkularım var. Örneğin; herkese bu tartışmalara özgürce katılma olanağı

verilecek mi? Bu konuda taraflar düşüncelerinden, bu sorunun çözümüne ilişkin görüş ve önerilerinden dolayı zulme ve baskıya uğrayacak mı? Veya B. Ecevit'e tanınan olanak ve kolaylıklar, Ecevit'ten farklı düşünenlere de sağlanacak mı?

Hiç kuşkusuz bu olanaklar Kürt tarafında yaratıldığı takdirde, Kürdistan'da ve Türkiye'de bu tartışmalara görüş ve önerileri ile katkıda bulunabilecek çok değerli insanlar var. Şu ana kadar, yukarıda sözü edilen olanaklar ancak Kürt sorununu yok farzedenele veya B. Ecevit gibi düşünenlere veriliyor, sağlanıyor. Yasal güvence ve olanaklar Ecevit'ten farklı düşünen insanlara sağlandığı takdirde, Kürt sorunu kapalı kapılar ardı tartışmalarından çıkarılabilir. Ve ancak o zaman Kürt sorununda sağlıklı çözüm ve öneriler oluşturulabilir. Türkiye'de Kürt sorununda taraflar arasında bir diyalogdan söz etmek mümkün değil. Tartışmalarda Kürt tarafı zorla susturulmak istenirken, Türk politikacıları, devlet adamları hergün gazete ve TV.larda bol bol konuşup politika yaparken, Kürt tarafının ağzına ya kilit vurulup, dört duvar arasında ömür tüketmek için atılmış, ya Kürt yurtseverlerinin önemli bir bölümü baskılar sonucu ülkelerini terk etmek zorunda bırakılmıştır.

Bir taraf bol bol yazıp çizip, demec vererek Kürt sorununda politika yaparken, diğer tarafın varlığı bile tanınmamaktadır. Her türlü baskı ve yasaklamalara göğüs gererek Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesini savunanlara, tarihte benzeri az görülmüş baskılar yapılabilmektedir.

Ecevit Yeni "Tezler" Yaratma Peşinde

B. Ecevit tüm bu gerçekleri bir kenara iterek Kürdistan sorununda yeni "tezler" icat etme çabasıdadır. Ecevit'in öneri ve tezlerinde hiç mi doğru olan yok denilecek? Elbette Ecevit'in

düşüncelerinde doğrulara var ve o doğrulara katılmamak mümkünde değil. Örneğin, "Bence kürtlerin Türk asıllı olduklarını "bilimsel" görüntülü kuramlarla kanıtlamaya uğraşmak ve Kürtçeyi yasaklamaya kalkışmak ne kadar yanlış ve sakıncalı ise" sözleri ile Ecevit Kürtlerin Türklüklerini ispata "bilimsellik" kisvesi verdirmeye çalışılanlara, "bu işlerden vazgeçin, bu tutmaz" diyor. Ve ona tamamen katılıyorum. Ancak Ecevit yazısının devamında "Kürtleri Türkiye'de bir "azınlık" gibi ayrı bir halk gibi, hele son zamanlarda bazı çevrelerin kullandığı deyimle, ayrı bir ulus gibi görmek veya göstermek de o kadar yanlış ve sakıncalıdır" diyor. Ancak Ecevit bu sakıncalar nelerdir, bir türlü söylemiyor. Ecevit burda doğrularla yanlışları bir araya dizerek, sorunu içinden çıkılmaz bir hale getiriyor. Ayrıca öne sürdüğü tezler kendi içinde tutarlıktan da yoksun. Kürtleri, Türk asıllı olduklarını "bilimsel" görüntülü kuramlarla kanıtlamadan vazgeçmesini öneren Ecevit, Kürtlerin bir "azınlık" gibi veya "ulus" gibi gösterilmesini de doğru bulmuyor. B. Ecevit, Kürtlerin Türk olmadıklarını kabul ediyor. Ama onların "azınlık" veya "ulus" gibi görmek veya kabul etmeye karşı çıkıyor. Gelde bu işin içinden çık. Ecevit daha sonra, "Güneydoğu Anadolu'da yoğun olarak yaşayan halkın" diyerek Kürdistanın en büyük parçası üzerinde yaşayanların yoğun olarak Kürt olduklarını da itiraf ediyor. Ortada bazı katı gerçekler var ve Ecevit'te bunlardan söz edemeden duramıyor.

Oysa Ecevit, Türkiye Kürdistan'ında yoğun olarak yaşayan bu halkın, Kürt ulusunun ve ülkesinin büyük parçasını oluşturduğunu, bu halkın ve ülkesinin, dört ülke tarafından paylaşılarak sömürgeleştirildiğini bilmez mi? Tüm bunları Ecevit görmüyor, görmek istemiyor. "Hakça bir düzen" şampiyonu Ecevit, Kürt halkını "azınlık" bile görmüyor. Düşündeki hakça düzende, Kürtlerin aynı haklara sahip olmasını havsalası almıyor.

Ecevit "tezleri" ile tam bir çıkmazda, ancak onun saplandığı bu çıkmazın alternatif çözümleri var. Türkiye'yi sık sık ABD'ye benzeten Ecevit'e bu konuda, yeri geldiği zaman yanıt vereceğim. Ama daha önce ilginç olabilecek bir iki örnekte ben vermek istiyorum.

İskandinavya Örneğine Göz Atılırsa

Bilindiği gibi Ecevit İskandinavya ülkeleri modeli hayranı, her ne kadar bu ülkeler bazı konularda farklı görünüm arz ediyorsa da. Şayet bir gün Ecevit tekrar başbakan olur ve gücü yeterse, Türkiye'yi İskandinavya ülkelerini model alarak düzenleyecek. Bu nedenle ilk örneği İsveç'ten vereceğim. İsveç'te bir milyon üzerinde, değişik ülkelere gelme göçmen yaşamaktadır. Bu göçmenlerin kimi ekonomik, kimi de siyasal nedenlerden dolayı, İsveç'e yerleşmiş bulunmaktadır. Değişik ülkelere göç ederek İsveç'e yerleşen bu insanların ortak özelliği göçmen olmalarıdır. Bu göçmen grupların büyük bir kısmı 1960'lı yıllarda İsveç sanayinin geliştiği ve işgücüne artan talep nedeniyle İsveç'e ekonomik sebeplerle yerleşmiş göçmen topluluklarıdır. Öteki göçmen topluluğu ise 1970 ve 80'li yılların politik çalkantılı dönemlerinde ülkelerini terk etmekte zorunda kalmış siyasi göçmenler olmaktadır.

Bu göçmen topluluklarının kimisi küçük kimisi büyüktür. İsveç devleti bu toplulukların hepsine kendi anadilinde eğitim hakkını, yayın hakkını, radyo ve TV sağlamıştır. Tüm göçmenler, mahalli seçimlerde seçme hakkına sahiptirler. İsveç vatandaşı olmuş göçmenler, parlamento dahil hem seçme hem de seçilme haklarına sahiptirler. Tüm göçmenlere bu haklar sağlanırken de kimseden kendi anadilinden vazgeç, kültürünü unut, İsveç adet ve geleneklerini benimse diye bir şey istenmiyor. Tam tersine bu özelliklerin korunmasına çok özen gösteriliyor. Örneğin Türk göçmen topluluğuna her gün İsveç radyosunda 30 dakikalık yayın hakkı, her pazar günü ise TV yayın hakkı veriliyor. Kürdistan'ın dört parçasındaki zulm ve baskılardan dolayı, ülkesini terkeden biz Kürtlere, ülkemizde sahip olama-

dığımız bir dizi hak tanınmıyor. Belki tarihte benzeri görülmemiş bir şekilde ilk defa dört parçadan gelen biz Kürtler aynı örgütün, İsveç Kürt Dernekleri Federasyonu üyesi ve yöneticileri olabilme olanağına kavuşuyoruz. Kendi anadilimizde ve değişik lehçelerle ilk kez ortak bir yayın organı çıkarıyoruz.

Ülkemizde yayınlamadığımız bir dizi kitabı burda basabiliyoruz. Çocuklarımıza her kademe ana dilde eğitim hakkı sağlanmıştır. Yüksek Öğretmen okulunda, Kürt öğretmen yetiştirme bölümü birkaç yıldan beri öğretmen yetiştiriyor. İsveç'te bilmeyenlere tercümanı belediye kendisi sağlıyor. Ulusal kimliğimizi geliştirmek için belki bu kadar olanaklara hiç bir zaman sahip olmadık. İsveç'e Kürtlerin yerleşim tarihi ortalama yirmi yılı ancak bulur. Tüm bu haklara diğer göçmen gruplarında sahiptir.

Oysa B. Ecevit ne yapıyor, söylüyor? "Yüzyıllar boyunca ayrımsız kaynaşıp bütünleşme" teranelerini söyleyen Ecevit, İsveç'te sahip olduğumuz hakları "yüzyıllar boyunca ayrımsızca kaynaşmamıza" rağmen bize neden reva görmüyor. İskandinavya modelini örnek alan Ecevit, bu gerçekleri bilmiyor mu? Türkiye'de 12 milyon bulan Kürt halkına en küçük bir hak tanımayı, Ecevit aklından geçirmiyor. Ama onbini yakın kürdün İsveç'te sahip olduğu hakların hiçbirisini Kürtlere tanınmıyor. Kürtlere, Türkleşmelerini, asimile olarak Türk ulusunun bir ögesi olmayı öneriyor. "Yüzyıllar boyu bir arada yaşamının" hiç mi bir hatırı yok?

Türkiye Kürdistan'ın da nüfusu 15 milyon civarında olan, Ecevit'in deyişiyle "Güneydoğu Anadolu" yani Türkiye Kürdistan'ında yoğun olarak yaşayan, ayrı bir dili ve kültürü olan bir halkı, Ecevit ne "azınlık" ne de ayrı bir "ulus" görmek istememektedir. En etkin silah, Ecevit'in mantığı ile onun tezlerini çürütmektir. Herhalde daha doğrusu bu olacağı için bizde öyle davranarak daha değişik ve belkide Türkiyeli okuyucu için ilginç bir örnek vereceğiz. Ak zambaklar ülkesi Finlandiya'yı herkes bilir. Küçük bir ülke, nüfusu 4 milyon civarında, ancak burda 300 bin dolayında İsveçli yaşamakta. 1700 yıllarına kadar Finlandi-

ya İsveç egemenliğinde, daha sonrada Çarlık Rusyası egemenliği altında kalmış ve Ekim Devrimi ile 1917 de Finlandiya bağımsızlığına kavuşmuş. Finlandiya İsveç yönetimi altında iken, oraya yerleşen İsveçliler, Finlandiya bağımsız olduktan sonra orda kalmışlar ve bugünkü nüfusları 300 bin civarındadır. İsveçlilere Finlandiyanın her tarafında rastlamak mümkün. Finlandiya İsveçliler, İsveç Halk Partisi etrafında örgütlenmişler ve parlamentoda üye sahibidirler. İsveç'te ikinci resmi dildir. Tüm yazışmalar Fince ve İsveç'te yapılmaktadır. Radyo ve TV de İsveç'te programlar hergün vardır. Finlandiyanın iki büyük sabah gazetesinden biri, "Huvudstadsbladet" İsveç'te basılmaktadır. İsveçli çocuklar için ilkokuldan, üniversiteye kadar kendi ana dilinde eğitim yapma hakkı sağlanmıştır. Fin kökenli tüm memurlar, İsveç'te bilmek zorundadırlar. 1600—1700 yıllarında Finlandiya'yı yönetmek için yerleşmiş oraya yerleşmiş İsveçliler, işte böylesine yasalarla güvence altına alınıp saptanmış haklara sahiptirler.

12 milyon civarında olan Kürtlere, Ecevit ne "azınlık" ne de "ulus" olma hakkı tanımakta. Kürtlere Türk ulusunun bir ögesi olma hakkını aklı sıra Ecevit yeğ görmektedir. Hani birde demokratik bir toplum "hakça bir düzen" kuracaktır? Bu gidişle, ancak DSP lideri olunur. Ama Avrupa standartlarında, Sosyal Demokrat bir parti yöneticisi ve onun manevi önderi olunamaz. Çünkü Avrupalı Sosyal Demokratların, ülkelerindeki azınlıklara bakışı, Ecevit'ten çok farklıdır.

B. Ecevit yazısının daha sonraki bölümlerinde Kürtlerin "Türk asıllı" olduklarını kanıtlamayı şu nedenle sakıncalı buluyor; "Eğer biz Türkiye topraklarındaki Türk ulusunun ve Türk milliyetçiliği kavramını "ırk birliği" kuramına ve temelime dayandırmaya kalkıştırsak son derece tehlikeli bir çıkmaza saplarız. Çünkü daha önce belirttiğim gibi, Türkiye'deki Türk ulusu değişik ırklardan ve ülkelere değişik etnik kökenlerden gelen unsurların yüzyıllar boyunca ayrımsız kaynaşıp bütünleşmesiyle olmuştur." Ecevit'in bu sözlerini Kemalistlerin Türk devletinin kürt halkına karşı güttüğü politikası yalancı çıkarıyor. "Ha-

fıza — i beşer nisyan ile maluldir". Ne kadar doğru!. Bunun örneklerini ve receğiz. "1931'de kurulan Türk Tarih Kurumu'nun büyük ve geniş çalışma esaslarından biri de, tezini irki karaktere bağlamaktır. O (M. Kemal) irki karaktere çok önem verirdi. Bunun için getirttiği antropometri aletleriyle tecrübeler yapıyordu." (Afet İnan)

Başka bir örnek; "Ankara'nın biraz şimalinden Bağlum köyünden Abdullah'ı ve küçük yavrusunu takdim ediyorum. İşte ince ve uzun burunlu brakisetal ve Antropoloji kitaplarında bu karakterle tevsif edilen halis dağlı adam, Alp adamı, Türk adamı (alkışlar). Abdullah koyu olmayan gözlere, buğdaydan daha açık renkli kumral bıyıklara ve beyaz bir tene sahiptir. Fakat işte yavruları, saçları altın renkli olan bu yavru Türk ırkına mensuptur. (Alkışlar). İşte Alp adam. Ortaasya'dan gelmiş adam, bizim ecdadımıza bağlı adam (Alkışlar)." (İstanbul Darülfunun Tıp Fakültesi Antropoloji Müdürü Muavini Doktor Aziz Şevki Bey'in birinci Türk Tarih Kongresinde yaptığı konuşma).

Tarihi gerçekleri unutan Ecevit'in belleğini tazelemesi için bir örnek daha veriyorum. Mustafa Kemal döneminin Adalet Bakanı Mahmut Esat Bozkurt 1930'larda şöyle diyordu: "Sadece Türk milletinin bu memlekette milli haklar isteminde bulunma hakları vardır. Diğer unsurların böyle bir hak talebinde bulunmalarına imkan tanınmaz. Gerçekleri saklamanın gereği yoktur. Türkler bu memleketin yegane sahibi ve yegane efendileridir. Türk orijininden gelmeyenlerin bu memlekette sadece bir tek hakları vardır; Asil türk milletine kususuz olarak hizmetkarlık ve kölelik etmek."

Kemalistlerin Kürtlere Reva Gördükleri

Kemalist iktidar ve en şahşahah döneminde, gözü dönmüşçesine parlamento kürsüsünde, Türk orijininden gelmeyenlerin Türk milletine sadece kölelik ve hizmetkarlık etmesi gerektiğini söylüyordu. Tüm bunları Ecevit bilmez mi? O dönemin Kemalistleri Kürtlere, Suryanilere, Araplara, Ermenilere ve diğerlerine kölelik hakkını tanıyordu. Şimdiki dönemin

Kemalistleri, Ecevit gibi demagojik formülasyonlarla bu işi haledeceklerini, bu nedenle de Türk milliyetçiliğinin ırkçı bir karakteri olmadığını uydurmaya çalışıyor. Oysa Türk milliyetçiliğinin harcı Kemalist iktidarın kendisi tarafından doğrulmuştur. Ecevit'in çabası boşunadır, nafiledir. Hiç olmazsa o dönemin Kemalistleri, Ecevit'ten daha dobraymışlar.

Bir an için Ecevit'e hak versek bile, şu soruları da ondan sormamazlık edemeyiz. Madem ki Türk milliyetçiliği ırkçılık değil, madem ki Kürtlerde Türk değil, o halde nüfusu 12 milyon civarında olan bu halkın dilini serbestçe konuşma, geliştirme, Kürt çocuklarının ana dillerinde eğitim yapma hakları neden onlara tanınmıyor? Neden radyo ve TV de Kürtçe haberler, müzik programları ve v.s. düzenlenmiyor? Neden bu halkın gerçek temsilcileri parlamentoda, belediyelerde temsil edilmiyor? Neden Kürt halkının gerçek temsilcileri politik partileri seçmen kitlesine ana dili ile hitap etme hakkı verilmiyor? Neden 12 milyona yakın bir halkın dili anayasa maddeleri ile yasaklanıyor? Neden Kürtçe kitaplar, gazeteler türkiye'de serbestçe basılıp dağıtılamıyor? Bu bölge neden her yönü ile geri bırakılmıştır?

İrkçılık bu değilse, siz ırkçılıktan ne anlıyorsunuz?

Demokrasi havarisi kesilmek belki kolaydır, ama demokratik hak ve özgürlükler bir bütündür. Kürt halkına en küçük bir hak vermeyi veya böyle bir hak talebinde bulunmayı bölücülük sayacaksın, ama öte yandan Türk milliyetçiliğinin ırkçılık olmadığını söyleyeceksin, olmaz böyle şey. "Yüzyıllar boyunca ayrımsız kaynaşmış"sak neden Kürtlere ikinci sınıf vatandaş muamelesi yapılınsın? Bu çifte standarda neden gerek duyulsun?

Ecevit, bir yurttaşımız "Ben Kürt asılıyım" dediğinde korkmamalıyız, yeterki o yurttaşımız "Kürt asılı bir Türk" olduğunu içine sindirmiş, ulusal anlamda türklüğü benimsemiş ve özümsemiş olsun!".

Şimdi gel de bu saçmalığın içinden çık. Kürt asılı birisi neden "Türk" olduğunu içine sindirsin? Burda doğal olan şey, Kürt asılı birisinin Kürtlüğünü içine sindirmesi değil mi? Ecevit, Kürtlere asimile olmayı reva görüyor.

Türkiye Ulusal bileşim Açısından Amerika'ya Benziyor mu?

B. Ecevit Kürt sorununun içinden çıkılmasının bir formülü olarak, sık sık Amerika Birleşik Devletleri örneğini veriyor. Ama korkarım bu örnekte, Kürt sorununun çözümüne bir katkısı olmasın. Bir kez Amerika bir kıtanın ismi, sonra bu kıta Güney (Latin) Amerika ve Kuzey Amerika diye iki kara parçasından oluşur. Kuzey Amerika da oturanlar, Ecevit'in de dediği gibi değişik kökenlidir. Kimileri İngiliz, Alman, İtalyan, İskandinav; kimileri Afrika kökenli zencidir. Amerikanın yerli halkı, Kızılderilileri saymazsak, diğerleri hepsi Kuzey Amerika'ya sonradan göç ederek yerleşmişlerdir. ABD'leri 51 eyaletten oluşmaktadır.

Bu ülke çeşitli uluslardan gelme insanların kurduğu bir devlettir. Devletin ismi bile Amerika kıtasından alınmıştır. Burda egemen tek bir ulustan söz etmek mümkün değil. Ama resmi dil İngilizce. Biliyoruz, üretime, pazara ve ticarete hakim olanın, zamanla dili de hakim dil olur ve burda zora başvurma olayı yoktur. Kimse kimseyi zorla asimile ederek değil, insanlar gönül rızası ile kaynaşarak, ortak bir dili benimsiyorlar. Ancak kendi dillerini de koruyorlar. Ortada tabii bir asimilasyon var ve bu dünyanın her yerinde görülüyor. Ancak Afrika'dan getirilen köle zencilerin zorla asimile edildiklerini de burda belirtmek lazım. ABD'de durum kısaca bu. Türkiye ile ABD'nin benzerliği nerde, onu anlamak güç. Türkiye ile ABD'nin benzerliğinden ziyade, benzerliği daha fazla, şimdi onu göreceğiz.

Türkiye Cumhuriyeti, Osmanlı İmparatorluğunun yıkıntıları üzerinde kuruldu. Osmanlı İmparatorluğunda hakim kesim türkler olmasına karşın, çoğu kez türk halkı kendisini müslüman kabul eder. Ama Türk kabul etmez. Bunun çok ilginç bir örneğini Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun *Yaban* adlı romanında görebiliriz;

" — Biliyorum beyim sende onlardasın emme,

— Onlar kim?

— Aha, Kemal Paşa'dan yana olanlar.

— İnsan Türk olurda, nasıl Kemal

Paşa'dan yana olmaz?

– Biz türk değiliz ki, beyim.

– Ya nesiniz?

– Biz islamız elhamdülillah.. O se-
nin dediklerin haymanada yaşarlar."

Osmanlı İmparatorluğunun ege-
menliğinde değişik halklar bulun-
yordu. Ama bu halklar çoğu kez kendi
içinde özerkti. Bu halkların üzerinde
yaşadığı toprak parçasına da Türkiye
denilmiyordu. Türkler, Osmanlı
İmparatorluğunda egemen olmaları-
na rağmen, kendilerine Osmanlı veya
müslüman diyorlardı. Yaban'da ol-
duğu gibi. Türkiye Cumhuriyeti, Os-
manlı İmparatorluğunun kalıntıları
üzerinde, Türkler tarafından, bugün-
kü topraklarda kurulmuştur. Bu ne-
denle de Türkiye Cumhuriyeti olarak
adlandırıldı.

Her ne kadar Kürtlerde, Kurtuluş
savaşına katılmış, ilk parlamantoda
Kürt milletvekilleri milli kıyafetleri ile
yer almışlarsada, Kemalistler iktidar-
larını pekiştirir pekiştirmez, hepsini
tasfiye etmişlerdir. Sonuçta Kürdistan
topraklarının önemli bir bölümü zor
ve hileyle, Türkiye Cumhuriyeti to-
praklarına ilhak edilmiştir. kürt halkı-
da tüm ulusal demokratik
haklarından yoksun, zorla asimile edi-
lerek, zaman zaman toplu katliamlara
uğrayarak bugüne dek gelmiştir. Or-
tada Amerika Birleşik Devletlerine
benzer hiç de bir durum yok. İki hal-
kın kardeşçesine, gönül rızası ile kur-
duğu bir devletten söz etmek mümkün
mü? İki halkın eşit bir şekilde her ka-
demede temsil edildiğini söylemek,
iki halkın egemen olduğu bir ülkeden
söz etmek orda kalsın, hayal bile et-
mek şimdilik mümkün değil.

B. Ecevit, Türkiye'yi ABD'ye ben-
zeterek, kürtlerle Türklerin kayna-
şmış olduğunu göstermek istiyor.
Ecevit öyle inandığı için veya istediği
için böyle bir iddiada bulunabilir. O
zaman Ecevit iddiasına sahip çıkmalı,
bunun somut örneklerini göstermeli-
dir. Biz öyle olmadığını söylüyor ve id-
diamızı somut örneklerle
kanıtlayacağız. Örneğin ABD Başka-
nı Jonny Kennedy İrlandalı göçmen
bir ailenin çocuğu idi. Jessy Jackson
Afrika kökenli bir zencidir, ABD'de-
ki zenci çoğunluğunun aktif desteğine
sahip olduğu içinde, bilindiği gibi De-
mokrat Parti'de, Başkanlık seçimle-
rinde ikinci sırada kaldı. Michel

Dukakis Yunanlı göçmen bir ailenin
çocuğudur. herkes onun Yunanlı ol-
duğunu bildiği halde Demokrat Parti
Başkan adayı olabildi. Dukakis Yu-
nanlı seçmenlerine Yunanca hitap
ediyordu. Seçim ekibinin önemli ka-
droları Yunanlılardan oluşuyordu.
ABD'de bugün öyle şehirler vardır ki,
İspanyolca konuşmadığın zaman,
resmi bir dairede çalışmak bile zor ol-
muş.

Latin Amerikalı göçmenler için
hergün İspanyolca yayın yapan radyo
ve TV istasyonları, tirajı binleri bulan
günlük gazetelerin sayısı saymakla bit-
mez. ABD politikasında, etkinliği
olan Yahudi lobisi veya Türkiye'nin
sık sık şikayetçi olduğu Yunan lobile-
ri çok ciddi faktörlerdir.

Ecevit Türkiye'yi ABD'ye benzet-
tiği için sormak lazım; Türkiye'de
"ben Kürdüm", seçmenlerine Kürtçe
hitap eden bir tek cumhurbaşkanı
adayı gösterebilir mi? Kürt olması ile
övünerek başbakan olmuş bir tek kişi-
yi gösterebilir misiniz? Bir bakan, po-
lis, bir memur gösterebilir misiniz?
Türkiye'de bir Kürt lobisine müsaade
edermisiniz? 12 milyonluk Kürtler
için bir tek radyo istasyonu veya bir
sayfalık kürtçe bir gazeteyi, kendinizi
savunmak için bile gösteremezsiniz.
Hani birde Amerikaya benziyor-
muşuz, bir tek örnek gösterin. Çeşitli
uyruklardan gelme insanlar, Ameri-
kalı olmaktan mutluluk duysa bile,
Kürtler ancak Kürtlükleri ile mutluluk
duyarlar, nasıl ki Ecevit Türülüğü ile
mutluluk duyuyorsa..

Türkiye'yi ABD'ye benzetmeyeça-
lışan Ecevit'e, ABD'deki azınlık ve
göçmen gruplarının sahip oldukları
haklar konusunda bazı somut örnek-
ler vermeye çalıştım. Kaldı ki Ecevit;
"Bende ABD'deki azınlıklar gibi
Kürtlerinde aynı haklara sahip olma-
sını savunuyorum" dese bile, kürt so-
runu haledilmez. bir kere Kürtler ne
azınlıktır ne de bir göçmen topluluğud-
dur. kürtler yüzyıllar boyu kendi to-
prakları üzerinde yaşamış,
Ortadoğu'nun en eski halklarından
birdir. Kürt ulusunun talebi, bağımsız
demokratik bir Kürdistan'da yaşa-
maktır.

Ecevit, "Türkiye'de genel eğilim ve
gelenek (sizi bunu şoven, gerici çevre-
ler diye okuyun – B.H) Kürtleri bir
azınlık görmeme yolundadır. Nedeni

ise Türklerce, Kürtlerin birbirini ya-
bancı görememeleri. Kendi araların-
da ayırım gözetmemeleridir" diyor.
Oysa Kürtlerin, ve Kürdistan'ın tarihi
bu saçmalığı yalanlayan binlerce ör-
nekle doludur. Kürt ulusal direnişleri,
Türk devletinin, Kemalistlerin ayırıcı
ve baskıcı politikasının birer yanıtı-
dırlar. Kürtlerle, Türkler arasında bir
ayırım yok. Ama, Kürtler çocuklarına
Kürtçe isim bile takamıyorlar, buna
müsaade edilmiyor, Ecevit bunu ay-
rım görmüyor, o zaman ayırım nedir?
diye insan merak etmekten kendini
alamıyor? Tartışmayı böyle yanlış bir
noktadan başlattın mı, sonucuda böy-
le arap saçı gibi birbirine girer ve yan-
lış olur. Ecevit buna "ayrısızlık"
diyor, birbirini "yabancı görmeme" di-
yor, bir de ayırım güdüldüğü zaman,
kim bilir Kürtlerin başına neler gelir?
diye insan merak ediyor.

Ecevit ayırım güdülmeyen şimdiki
politikaya örnek olarak şöyle diyor;
"ön seçimlerde genellikle aday adayla-
rının "Türk kökenli" mi, "Kürt köken-
li" mi oldukları üzerinde durulmaz."
Sanki dursan ne çıkar? Sende, herke-
te biliyor ki, Türkiye Kürdistan'ındaki
tüm Türk partilerin üyeleri Kürt'tür.
Ecevit "üç kez hükümet kurduğunu,
hükümetine aldığı bakanların köken-
lerini hiç merak etmediğini" söylüyor.
Ecevit burada koskoca bir yalan söy-
lüyor. Kurduğu DSP'ye üyelik için ba-
şvuran herkesi MİT gibi yedi
sülalesine kadar araştırarak, ancak
partiye üye yaptılar. Bu araştırmanın
nedeni de kapıları "bölücülere" ve "ko-
münistlere" kapatmaktı. "Bölücü" de-
diği insanlar, Sosyal Demokrat
düşünceyi benimsemiş Kürt kökenli
yurtsever insanlardı. Ecevit bunları
unutsa bile, tarih unutmayacaktır.

Taha AKYOL'un sorularını yanıtl-
ayan Ecevit çok değişik konulara
değinmiş, ama nereye el atsan elinde
kalyor. "Eğer Türkiye'de Kürt köken-
lilere "azınlık" statüsü tanınacak olsa,
kimlerin ne ölçüde "Türk" veya "Kürt"
kökenli sayılması gerektiği içinden çı-
kılmaz bir sorun olur" diyor. Acaba
gerçekten bu öyle Ecevit'in dediği ka-
dar zor bir olay mıdır? Bir kez kimler
Türk'tür veya değildir, türünden bir
tartışma yok. Tartışılan şey Kürt ulu-
sunun ulusal demokratik haklarıdır.
Tüm sorun kimlerin kendisini Kürt
görmesine kalmışsa, bu öyle ileri sü-

rüldüğü gibi zor değildir.

Halkımızın üzerindeki baskılar sona erdiği zaman, insanlar etnik kökenlerinden dolayı zulme uğramadığı zaman, yani demokratik bir ortam yaratılırsa, kimler Kürt'tür veya değildir gayet rahat belli olur. Kim ben Kürdüm diyorsa o Kürt'tür.

"Yine Türkiye'de Kürt kökenlilere "azınlık" statüsü tanınacak olsa, kamu yönetiminin her kesimi ciddi sarsıntı geçirir. Çünkü şimdiye kadar, "Kürt kökenli" sayılabilecek yurttaşlarımız, ayırım gözetmeksizin, kamu yönetiminin her aşamasına serbestçe erişebilmişlerdir. Fakat "azınlık" statüsü tanınırsa, önlerindeki birçok kapılar kapanabilir veya daralabilir."

Ecevit burda Kürt kökenli kamu görevlilerine bu işlerden vazgeçin. Sizlere "azınlık" statüsü tanıdığı anda işinizden ve gücünüzden olursunuz demeye getiriyor. Ayrıca Ecevit burda çok ucuz kelime oyunları ile demagoji yapıyor. Şimdiye kadar hiçbir Kürt kökenli yurttaşa Kürt kökenli olduğu için iş verilmiş, tersine tüm yurtsever kürtler işinden gücünden edilmiştir. Kürtlüğünü bilerek veya bilmeyerek inkar edenlere, oda gerekli koşullara haizlerse kamu yönetiminde görev verilmiştir, yoksa Kürtler belli bir kontenjana sahip oldukları için değil. Ayrıca Ecevit binlerce Türk kökenli kamu görevlisinin Kürdistan'da görev yaptığını, şayet herhangi bir statü sözkonusu olursa, bu insanların da çok açıktır ki işlerinden olacaklarını unutup. Ecevit Kürtleri acıyormuş izlenimi yaratıyor, oysa bize kimse acımasın, ama haklarımızı tanısın.

Ecevit daha sonra, Türkiye'de her dönemde dillerden düşmeyen eski bir masalı tekrarlıyor, ama maalesef kendisi de buna inanmıyor.

Kürt Hareketi ve Kürt Akımı Yabancıların Yarattığı Bir Olay mıdır?

Türkiye'de Kürtlüğün ve "bölücü" akımların hep dışardan destek aldığı söyleyerek, "1920'lerde İngiltere; 1960 lı - 1970li yıllarda ve son zamanlarda ABD; ayrıca bir süredir Libya bu konuyu soruna dönüştürmeye uğraşanların başında" geliyormuş.

Türk devlet adamları ve politikacı-

ları, Kürt sorununu inkar ettikleri için, sorun ikide bir güncelleşip, politik gündemin önemli konularından biri oldukça, politikacıların birşeyler uydurup bulması gerekir. Ve bu kuyruklu yalanlar Türkiye'de yıllardır yapılıyor. Çoğu kez Kürtlerin varlığını bile tanımayacaksınız ama Kürt halkının ulusal mücadelesi, kan barut ve gözyaşı ile bastırılmayıp, ulusal demokratik mücadelemiz boyutlandıkça, bu kez de bunun dışarıdan kışkırtıldığı uydurmalarına başvuracaksınız. Nerdeyse tüm ülkelerin Türkiye'ye karşı bir haçlı seferi hazırlığı içinde olduklarını yayacaksınız. herkes Türkiye'yle uğraşıyor, Türkiye'de olmadık sorunlar yaratıyor. Oysa Ecevit'in sözünü ettiği iki ülke İngiltere ve ABD Türkiye'yle çok yakın askeri, ekonomik ve politik bağları olan ülkelerdir. Üstelik ABD ve İngiltere, Türkiye gibi NATO üyesidirler. Ecevit savlarında biraz ciddi olmalıdır, öyle çalakalem, bir çırpıda sapla samanı birbirine karıştırmamalıdır. herkes çok iyi biliyor ki Irak Kürdistan'ında Şeyh Mahmud Berzenci, İngiliz yönetimine karşı gelerek, savaştığı için onlar tarafından iki kez tutuklanmış ve Hindistan'a sürgüne gönderilmiştir. M. Berzenci kendisini Kürt kralı ilan etmiş, adına para ve pul basmıştı. İngilizlerin yardımı ile Irak yönetimi, Berzenci'nin hükümdarlığına son vermişti. Bunu İngiltere'nin 1920'lerde yaptığı yardımlar?

Libya yönetimi ve Kaddafi dönem dönem Kürtlere yapılan haksızlıklara karşı çıkmış, Kürt halkının haklı mücadelesini destekler demeler vermiştir, bu doğrudur. Ancak bununla Libya Türkiye'de bir Kürt sorununu yaratmıyor, zaten böyle bir problem Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan beri vardır. ABD ise zaman zaman Türkiye'deki insan hak ve özgürlükleri ile Kürtler üzerindeki baskılar konusunda Amerika kongresine rapor sunmuştur. Ecevit, yarası olan gocunur misali bu ülkelerin Kürtlere gösterdikleri çok sınırlı dayanışma veya sadece Kürtlerin durumuna dikkatleri çeken raporları, Türkiye'de Kürt sorununu yaratmakla suçluyor. Ecevit'in elinde gelse Türkiye'nin dört tarafını çitlerle çevirip, dışarıya

kuş uçurtmayacak!

Ecevit "o arada anadil yasağı ayıbından da bir an önce kurtulmalıyız" diyor. Ecevit Türkiye'de bir aydın, düşünür, insan hak ve özgürlüklerinden yana birisi gibi değil, bir devlet adamı edası ile konuşuyor. Bu mantıkla Ecevit kendisini ele veriyor. Oysa ortada bir ayıptan ziyade, 12 milyon insanın ana dilinde konuşma, yazma, yayın yapma, özgürlüğü sözkonusu. Ama bunlar şair ruhlu Ecevit'in umurunda mı? Onu ilgilendiren son Türk devletini dışarda itibar sahibi kılmaktır. İktidarda Türkeş mi, Evren mi veya Özal mı olur hiç farketmez.

Ecevit'ten yapacağımız bu son alıntıda bir daha net bir şekilde, Ecevit'in insan haklarına saygısının ve demokratlığının ölçüleri görülecektir. Ecevit, "resmi dilimiz Türkçe'ye elbette ortak kabul edilmez. Ama isteyen de kendi ana dilinde yazar ve türkü söyler" diyor.

Ecevit'in mantığı hakim ulus şovenizminin mantığı. O öyle sanıyor ki Kürtler davar güderken ana dilinde türkü söyleyecek, ancak bunun resmi bir dil olmasını istemeyecek. Oysa biz Türkiye Kürdistan'ında resmi dilin Kürtçe olmasını istiyor ve onun savaşımını veriyor. İsterse bay Ecevit resmi dili Türkçe'ye ortak kabul etmesin. Kürt halkı kendi topraklarında ana dili ile konuşup - yazdığı zaman, zaten Türkçe geçerli olmayacak. Ecevit ve onun gibi düşünenler bu katı gerçekler karşısında bir gün boyun bükcekler. Ve o tarihsel gün uzak bir gelecekte değil. Belki Ecevit'te o günlerin şahidi olur, kim bilir?

Üç dönem hükümet kurarak başbakan olmuş Ecevit, Kürtlerin ana dillerinde yazmasını, türkü söyleyerek, konuşmasını insan haklarına saygının bir parçası görüyorsa, Üç dönem başbakan olmuş Ecevit'in, insan haklarına saygının bir parçası olarak bu konuda neler yaptığını da merak edilmekte.

NOT: Bu yazı Paris Konferansı öncesinden hazırlandığı için, Paris Konferansı sonrası Türkiye'de Kürt sorununda ve SHP'de meydana gelen gelişmelere değinmemektedir.

ŞEYH İZZEDDİN HUSEYİNİ İLE BİR ANI – SOHBET

Selîm KEYA

Şeyh İzzet Hüseyini, İran'da monarşinin yıkılmasının akabinde Kürdistanlı yurtseverlerin ismini sık sık duydukları, Doğu kürdistan Hareketinin önderlerinden biri. Yine o yıllardan sonra, Şeyh İzzet Hüseyini, Kürt dergilerindeki düşünceleriyle; Doğu Kürdistan'daki eylem çizgisiyle ve kararlılığıyla, Kürt yurtseverleri ve Kürt halkı tarafından yakından tanınmaya başlandı.

Şeyh İzzet Hüseyini, İran monarşisinin yıkılmasından sonra, Kürdistan'da; İran KDP, Komela, Halkın Fedaileri ve Şeyh İzzet Çevresinin ortakça oluşturdukları komitenin başkanlığını yaptı. "Kürdistan Heyeti" başkanı olarak, Kürt halkının sorunlarını merkezi otorite ile haletmek için, Humeyni ile görüşmelere katıldı. Bu görüşmelerden, hiçbir sonuç alınmadığını biliyoruz. Bu görüşmelerin sonuç alıcı olmamaları, silahlı mücadelenin işaretlerini veriyordu. Bunun da, İran merkezi otoritesinin saldırılarının sonucu olacağı, Kürdistanlı yurtsever güçlerin izledikleri mücadele anlayışından, taktiklerinden belli ediyordu. Öyle de oldu: 1979 yılının Eylül ayında, İran merkezi otoritesinin kendi gücünü toparlaması, kendini yeniden örgütlemesi, devleti hukuki yapıya kavuşturması; anayasayı ilan etmesiyle, Kürt halkına ve İran'daki diğer uluslara ulusal demokratik haklarını tanımayacağını açıkça ilan etti. Bununla kalmadı, Kürdistan'daki "iktidar boşluğuna" ya da "ikili iktidar yapısı"na son vermek için, silahlı kuvvetleri ve pastarlarıyla saldırıya geçti. Kürt halkı ve onun örgütlü güçleri topyekün direnişe geçtiler. Şeyh İzzet Hüseyini bu direnişin başında yer alan önderlerden biriydi..

Şeyh İzzet HUSEYİNİ, Kasım ayında İsveç'te bulunuyordu. Tüm Kürdistanlı güçlerle ve dostlarıyla görüşmek istedi. Bu görüşmelerinin büyük bir kesimini gerçekleştirdiğini tahmin ediyorum. YSK adına ve bir

dost olarak ben, başka iki yoldaşımız da Şeyh İzzet'in ile görüşme fırsatını elde ettik. Tüm görüşmelerde gelenek olduğu üzere, teypler çalıştırılır. Ama biz bu görüşmemizde, bu geleneğin dışına çıktık. Teybi çalıştırmadık. Şeyh İzzet'in Huseyni ile birçok sorun üzerinde sohbet yaptık. Bu sohbet sırasında, sorular sorduk. Notlar tuttuk. O karşılıklı sohbetimizde sorduğumuz sorular karşılığında aldığımız yanıtlara dayanarak, bir değerlendirme yapmayı ve onun görüşlerini yorumlu aktarmayı gerekli ve yararlı gördüm.

Şeyh İzzet'in Hüseyini İle Dostluğu-muz..

Sömürgeci merkezi otoriteler, Kürdistanı suni sınırlarla birbirinden ayırmış olmalarına; sınır bölgelerinde mayınlar döşemelerine, tel örgüleri çekmelerine ve büyük askeri güçleriyle geçişleri engellemeye çalışmalarına rağmen; bütün parçalardaki halkımızın ekonomik, sosyal ve siyasal ilişkilerini tümünden ortadan kaldırma şanslarına sahip olamamışlardır. Halkımız her dönemde ve en zor şartlarda, iletişimini çeşitli yönleriyle devam ettirmiştir. Ulusal Demokratik Hareketin geliştiği dönemlerde ve halkımızın örgütlenme gücünün arttığı aşamalarda, bu iletişim daha fazla olmuştur.

1979 Şubat'ında İran Şah Monarşisinin yıkılması sonrası, Kürdistan'ın üç parçası arasında sosyal, siyasal iletişimin en yoğun olduğu bir dönemdir denilebilir. Bu ilişkiler ve iletişim düzeyi; sömürgeci merkezi otoritelerin güdümlü ideolojilerinin etkisiyle kafalarda oluşan, sun'i sınırları bile ortadan kaldırabilecek güçte ve etkinlikte olduğunu ortaya koyabilir görülmüdeydi.

Bu dönemde, Güney Kürdistan ile Doğu kürdistan arasındaki sınırların tümünden ortadan kalkmış olduğunu söylemek yanlış olmaz. Denilebilir ki, bir anlamda, Doğu ve Güney Kür-

distan parçaları bütünleşmiş, sosyal ve siyasal ilişkiler en ileri düzeyde bir numlanma yaratmıştır: Her iki parçanın, merkezi otoritelerle ilişkisinin çok asgari düzeye indiği bir dönemdir. Doğu ve Güney Kürdistan'ın bu bütünleşmesinin, sınırlarının fiilen ortadan kalkmasının sonucu; halkımız kendi kendine yeterli olmanın koşullarını yaşıyordu. Bir anlamıyla, halkımızın bağımsız ve hiçbir güce dayanmadan, yaşamını organize edebilmesi; kendi kendine yetmesinin bir deneyini yaşıyordu denilebilir..

Kuzey Kürdistan ile Güney ve Doğu kürdistan arasındaki iletişim ve ilişkiler; Güney ve Doğu kürdistan parçaları arasındaki ilişki ve iletişim düzeyinde olmazsa bile; 1979'ler sonrası, Kuzey Kürdistan ile Doğu ve Güney Kürdistan ilişkileri en üst düzeye çıktı. Özellikle de, Kürdistanlı siyasal güçler arasındaki ilişkiler o tarihten sonra, bir sıçrama göstererek, adım adım gelişmeye ve genişlemeye başladı.

Kürdistanlı Güçlerle Yakın Dostluk Çabaları...

Kürdistanlı yurtsever güçler arasında, geçmişten niteliksel olarak farklı dostluklar, ilişki düzeyleri ve dayanışma biçimleri belirlendi.

Biz de, Ala Rızgari Hareketi olarak; 1979'u karşılayan kısa bir süre öncesinden, Doğu ve Güney Kürdistanlı siyasal güçlerle yakın ilişkiler içinde olma girişimlerimiz yoğunlaştı. 1979 Şubatı sonrası, daha sıcak, daha somut ve daha yakın ilişkilere sahip olduk.

1979 Haziran'ında Doğu Kürdistan'ının havasını teneffüs etme olanağını buldum. Kuzey Kürdistan'dan Mehabad'a gelene dek, birçok dağları, köyleri, tehlikeleri, karakolları geçerek gelmiştik. Doğu kürdistan'ın sınırlarına giriş yaptığımız andan itibaren; halkımızın yeni bir dönemi yaşadığı; anlattıklarıyla, sorduklarıyla-

la, tartıştıklarıyla, ilişkileriyle, ilgi duydukları konularıyla, insanların psikolojik halleriyle ve yüz ifadeleriyle hemen göze çarpıyordu. Bütün bunlar, bir ulusun ulus olarak uyanışının, şahsiyetinin bilincine varışının açık verilerini gözlere batırır nitelikteydi.

Şah Monarşisinin baskısı, işkencesi, sömürüsü ve çekilmesi zor olan zulmü altında beyinsel olarak parçalanmış, değerler olarak köreltilmiş bir ulusun, Kürt ulusunun: Yeniden ulus olmasının heyecanı ve karmaşık duygululuğu yaşanıyor.

Ortadoğu'nun göbeğinde, en eski halklardan biri olan Kürt halkı, sömürgeci merkezi otoritelerin izledikleri politikalar sonucunda subjektif planda yokluğu tartışılmalı hale gelen; ama güçlü objektivitesi ile yasak bilmeyen, sınır tanımayan bir halkın uyanmakta, dirilmekte olduğu; baharın renkli çiçeklerinin canlılığı gibi kendisini dışa vuruyordu..

Doğu Kürdistan'daki bu gelişme, Kuzey kürdistan'da, 1974 sonrası halk hareketimizin, halkımızın uyanışının genel ortak çizgilerini andırıyor; bir halk olmanın parçalı bütünlüklü diyalektik yapısının bir gereği, içe içe geçiyordu. Dolayısıyla, Doğu Kürdistan'daki insanımızın ve yurtseverimizin duygu yapısı, istek ve talepleriyle; Kuzey Kürdistanlı insanımızın duygu, istek ve talepleri içselleşmiş bir yapılanma gösteriyordu. Bunun bir sonucu olarak, benim ve benimle birlikte olan arkadaşların duydukları ve istekleriyle, her yerde; köyde, kazada, dağda ve yolda karşılaştığımız Kürt insanının, eli silah tutan Kürt milislerinin duygu ve isteklerinde benzer bir özellik vardı.

Bunun sonucu olarak, sorulanlara cevap vermek zor olmadığı gibi; sorulanlara karşılık cevap almakta zor bir olay değildi.

Mehabad tam anlamıyla "özgür bir şehir" di. Yurtsever hareketlerin merkezi Mehabad'da bulunuyordu. Mehabad aynı zamanda, İranlı birçok sol örgüt içinde merkez olma özelliğini taşıyordu.

Burada kaldığımız süre içinde, Kürdistanlı yurtsever örgütlerin önderleri, yöneticileri ve kadroları ile görüşme ve tanışma fırsatı bulduk. Sokaktaki sıradan insanla tanışma ve konuşma olanağına sahip olduk.

Kürdistanlı önderlerden, Şeyh İzzettin Huseyni ile görüşme isteğim, yapısal özelliklerinden dolayı daha bir farklılık taşıyordu. Ama Mehabad'da Şeyh İzzettin ile görüşme olanağı elde edemedim. Çünkü, Şeyh İzzet'in Mehabad'da bulunmuyordu. Bu durum, merak ve isteğimi daha artırdı. Bir – iki gün gecikmeyle de olsa Şeyh İzzettin Huseyni ile görüşme olanağını elde ettim.

Şeyh İzzettin Huseyni ile görüşmem, Serdeşt kazasında (Bu kaza, Doğu ve Güney Kürdistan sınırlarını birleştiren sınırdaki, güzel bir bölge-miz), bir cami de gerçekleşti. Bu ilk görüşmemizde, tarihle bağ kurma anlayışıyla, bir Şeyh Sait, Seyit Rıza ve Gandhi ile karşı karşıya olduğumu hissettim.

Camide görüştüğümüz zaman, Şeyh İzzettin Huseyni, Celal Talabani ve başka birçok yurtsever unsur, siyasal konuşmalar yapıyorlardı. Ayrıca camide bütün Kürdistan parçalarından insanlar bulunuyorduk. Bu anlamıyla, "Kürdistan'ın birliği"ni gerçekleştirmiştik..

Şeyh İzzettin Huseyni gerçekten de, fiziksel yapısı ile; düşünce ve davranışları ile ilginç bir yapıyı sergiliyordu. Çok dikkat çekici bir adam olarak gördüm. Konuşmalarında, alabildiğine sakin, derinlikli, kültürlü, aydın ve davranışlarıyla bir demokrat olduğunu ele veriyordu. Medrese kültüründen gelmesine rağmen, sosyalizme yakınlık taşıyordu. Daha sonraki süreçte, Şeyh İzzettin'in, tespit edebildiğim bu özelliklere, gerçekte sahip olduğunu, gelişmeler ve olaylar gösterdi.

Kürdistan'ın bütün parçalarından insanlar olarak o küçük alanda, camide buluşmuş olmamız O'nu da fazlasıyla sevindirmişti.

Toplantı sonrasında, Kürdistan'ın içinde yaşadığı yeni dönemin özellikleri üzerinde konuştuk. Özellikle de Doğu kürdistan ve Kuzey Kürdistan'ın durumu üzerine konuşma fırsatımız oldu.

Daha sonraki yıllarda, siyasal ve kişisel dostluğumuz giderek gelişti.

Şeyh İzzettin Huseyni'yi Kasım ayında İsveç'te gördüğüm zaman, sadece fiziksel olarak biraz yıpranmış gördüm. Ülkemizdeki birçok felaketleri doğrudan yaşamış olmasına ra-

ğmen, moralli olduğunu, yaşama karşı daha da direngen olduğunu; mücadelecilik ruhundan, duygularından ve demokratlığından bir şey kaybetmediğini tespit edebildim.

"Doğu Kürdistan'da Durum Daha İyi.."

Şeyh İzzettin Huseyni, Güney Kürdistan'daki durum ile Doğu Kürdistan'daki durumu karşılaştırdığı zaman; "Doğu Kürdistan'da Durum Daha İyidir" diyordu. Şeyh İzzettin Huseyni'nin bu tespiti bana yabancı bir tespit değildi. Bilindiği gibi, İran – Irak Savaşının durdurulması, iki sömürgeci devlet arasında ateşkese karar verilmesinin akabindeki günler de, İsveç Kürdistan Dernekleri Federasyonu Yayın Organı Berbang'da yazdığım bir yazıda ve daha sonraki tarihlerde yayınlarımızda yaptığımız tespitlerde, bu sonuca varıyorduk. "Görünen köy klavuz istemez" diye bir söz var. Kürdistan'ın her iki parçasındaki ulusal siyasal güçlerin sürdürdükleri politikaların ve taktiklerin bu sonucu doğuracağı görülebiliyordu. Ulusal Güçlerin sürdürdükleri politikalar ve izledikleri taktikler analiz yapıldığından; ortaya çıkacak sonucun, Doğu Kürdistan'da durumun görece iyi de olsa daha iyi olacağını gösteriyordu.

Şeyh İzzettin Huseyni, durumun, Doğu parçasında daha iyi olmasının nedenini, özellikle de; Doğu Kürdistanlı siyasal güçlerin İran – Irak savaşında sürdürdükleri görece tutarlı politikaya bağlıyordu. Ve "Doğu Kürdistanlı siyasal güçlerin hepsi, Irak merkezi otoritesi ile ilişkilerinde, bağımsızlıklarını korumaya çalıştılar ve Irak silahlı güçlerinin Doğu Kürdistan ya da İran topraklarına girmesine sebep olmamaya çalıştılar" diyordu, Mamoste Şeyh İzzettin.. Tabii ki, bu yaklaşım ortaya koyarken, tanımlarında ve kullandığı kavramlarda alabildiğince ihtiyatlı davranıyordu. Tespitlerinde kesin tanımlar ve kavramlar kullanmıyordu. Bu tutumu da, Doğu Kürdistanlı siyasal güçlerin sürdürdüğü politikalara fazla güven duymamasından ileri geldiğini tespit edebilmek zor oluyordu.

Şeyh İzzettin Huseyni, peşmerge güçlerinin bütün kürdistan şehirlerine dağıldığını belirtiyordu. Peşmergele-

rin, birçok alanda, tespit ettikleri zaman ve olay kesitinde güçlü eylemler gerçekleştirdiğini ikircimsizce dile getiriyordu. Ama, "ne yazık ki, peşmerge Doğu Kürdistanın hiçbir küçük toprak parçasında üs'lere sahip değildir" dediğinde de epeyce üzülüyordu. Uzak olmayan geçmişte, Doğu Kürdistan topraklarının önemli bir bölümünün "kurtarılmış" olduğunu ve "Kürt iktidarının" o alanlarda tesis edildiğini anımsıyordu.

En üzücü olan yönünde, Doğu Kürdistan ulusal hareketimizin önderliğinin, başka bir düşmanımızın denetiminde olan ülkemiz parçasında üslenmiş olduğudur. İşin ilkesel tartışması bir yana; ama ahlaksal bir yaklaşım gösterdiğim zaman, kimyasal silahlarla halkımızın bir kesimini tümünden yokeden, mülteci durumuna düşüren ve Kürt halkının tümünden ortadan kaldırıldığı bir Irak yaratmak isteyen düşmanımızla bu kadar içli dışlı olmayı kabullenmek epeyce zor olduğunu düşünüyorum..

"İran KDP örgütler arası ilişkilerde demokratik ve sorumlu davranmıyor".

Şeyh İzzetin Huseyni, "ülkemizde farklı örgütlerin ve siyasal akımların varlığı bir gerçektir" diyordu. Bunun içinde, bu farklı örgütler ve akımlar arasında ilişkilerin demokratça düzenlenmesi gerektiğini vurguluyordu. Farklı örgütler ve siyasal akımlar arasındaki ilişkilerin, demokratça düzenlenmesinin: gelişimi, değişimi hızlandıracağını ve çok yönlü alternatifleri de açığa çıkaracağını da belirtiyordu. Ayrıca, "Kürdistan'ın da başka toplumlar gibi, farklı sınıflardan ve "cemaatlerden" oluştuğunu reddedemeyiz, bu gerçekliği kabul edince, bunlara yaşam hakkının tanınması da bir zorunluluktur" diyerek, "demokrasi" üzerine düşüncelerini genişletmeye çalışıyordu.

Şeyh İzzetin, "Ne yazık ki, Kürdistan'da varolan siyasal örgütler bu konuda tutarlı bir politika izleyemediler, izlemiyorlar. Özellikle de İran KDP, demokratik olmayan bir iktidarın partisi gibi davranıyor. Onun içinde, kendi dışındaki siyasal akımlara ve örgütlere yaşam hakkı tanınmıyor. Tabi bu konuda Komela'nın da önemli yanlışlar yaptığını, başından beri de

yanlış tespitler yaptığını söylemem yanlış olmaz" diyerek, bu yanlış anlayışın çok önemli tahrifatlara ve çatışmalara da yol açtığını, herkesinde buna şahit olduğunu; halkın bu çatışmalardan büyük rahatsızlık duyduğunu, örgütlerin yöneticilerinin, bunları, tespit edemeyecekleri kadar da dar görüşlü olduklarından dolayı da, rahatsızlığını ifade ediyordu.

Şeyh İzzetin Huseyni'nin bahsettiği ve parmak bastığı sorunun, önemli bir sorun olduğundan şüphe yoktur. Ülkemizin sınıflı gerçeğinden ve toplumsallığımızın karmaşık yapısal bileşiminden dolayı: farklı siyasal akımların, siyasal örgütlerin yaşam hakkını elde edebileceklerini kabullenmek gerekir. Ülkemiz ulusal ve sosyal kurtuluş pratiği de, bu gerçeği her yönüyle gözlere batıracak kadar keskin biraçıklıktadır. Bugün ülkemizin her parçasında, çoğulcu bir siyasal akım ve örgütlenme yapısı ile karşı karşıyayız.

Bu gerçekliğin, halkımızın çıkarlarına uygun bir biçimde düzenlenmesi gerekir. Bunun içinde, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün mutlak haklardan biri olduğunu her Kürdistanlının ve özellikle de Kürdistanlı sosyalistin ve yurtseverin kabul etmesi gerekir. Düşünce özgürlüğü ve örgütlenme özgürlüğü, demokratik yaşam tarzının en hayati boyutlarını oluşturur. Düşünce ve örgütlenme "çoğulculuğunun" gerekliliğini ortaya çıkarır. Düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne, diğer milletlerden daha fazla Kürt milletinin; diğer ülkelerin insanından ziyade, Kürdistanlı insanın daha fazla ihtiyaç duyduğundan şüphe yoktur. Üstelik ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi sürecinde olan bir halk ve siyasal örgüt ve akımlar; insani hak ve özgürlüklerin önemini fazlasıyla bilince çıkarmalıdır. Ayrıca bu haklara sahip olmak için amansız mücadele içinde bulunduğu unutulmamalıdır. Yoksa o zaman, uğrunda ölümlen ve sayısız fedekarlıklara katlanılan bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi kavgasının anlamı nedir? Bizim, bu mücadeledeki içtenliğimize başkalarını ne kadar inandırabiliriz? Biz kendimiz, insani hak ve özgürlüklere saygı duymadığımız halde, başkalarından insani hak ve özgürlüklere saygı duymasını nasıl isteyebiliriz?..

Bu konuda soruları çoğaltmak mümkün.

Bu düşünceleri ve prensipleri ülkemizde, sosyalistler ve yurtseverler hazmedemedikleri; bunları içtenlikle kabullenmedikleri ve içselleştiremedikleri için: Ülkemizde siyasal partiler ve akımlar arasında, ideolojik ve fikri mücadele çizgisinin dışında, insani olmayan, insan hak ve özgürlüklerini ortadan kaldıran; halkı militarize eden, varolan bölünmüşlüğü derinleştiren, çelişkileri çoğaltan ve giderek halkın güvensizliğine yol açan çatışmalara meydan verildiğini, yüzlerce ve hatta binlerce örneklerle yaşayarak gördük.

Şeyh İzzetin Huseyni, Doğu Kürdistan'da halkımızın daha fazla elele vereceği, dayanışmasını ve birliğini derinleştirip genişleteceği dönemde; "İran KDP ve Komela çatışıyorlar. Bu çatışmalarda bir yığın değerli kadro kaybedildi. Bu çatışmanın durdurulması için, büyük çabalar gösterilmiş olmasına rağmen, engellenemez durumdadır. Bu çatışmalarda, İran KDP'nin sorumluluğu daha büyüktür" diyerek iç çekiyor ve üzüntülü olduğunu her davranışıyla gösteriyordu. Üzüntüsünü anlıyordum. Acının, ortak ve derinliğinden herhangi bir şüphe yoktu!

"Komela, Kürdistanı Yapısına son vermekle büyük zarar verdi"

Şeyh İzzetin Huseyni, "1979'dan sonra, Doğu Kürdistan'daki ulusal demokratik hareketimizin gelişimi içinde, Komela'nın önemli bir yeri vardı. Aynı zamanda, ciddi bir güce de ulaştığı biliniyor. Ne yazık ki, Kürdistanı bir örgüt olmaktan çıkıp, İran Komünist Partisi'nin kuruluşunu gerçekleştirdikten sonra, Kürdistan'da saha İran KDP'ye terkedildi. Böylece sosyalizm adına açıkça çalışma yürüten bir Kürdistanlı örgüt kalmadı. Ayrıca Komela bunu yapmakla farkına varmadan kendisini tasfiye ile karşı karşıya bıraktı" diyerek, Komela'nın hem örgüt olarak kendisine ve hem de genel olarak Kürdistan'daki ulusal ve sınıfsal mücadeleye büyük zarar verdiğini dile getiriyordu.

Komela'daki bu değişim, "İran KDP'nin eline bir anlamıyla haklı gerekçelerde verdi. O noktadan sonra, İran KDP, Komela'yı yok sayma politikasıyla; daha bir rahatlıkla sürdür-

mesine sebep oldu" diyordu. Ama, "bunun da bir dar görüşlülük, harekete zarar veren bir tutum ve politika olduğunu" belirtmeden de kendisini alkoyamıyordu.

"Dünya önemli değişmelerle karşı karşıya. Kürtler Dünyadaki Değişimleri yakından izlemelidir"

Şeyh İzzetin Hüseyini ile, dünyadaki değişimler üzerinde de konuştuk. Dünyadaki değişimlerin, değişik yönlere anlanılabilmesi için çaba gösterdik. Dünyadaki değişmelerin, bizi doğrudan etkileyeceğini, bunu kavramaya çalışmamız gerektiğini; bu gelişmeler ve değişmelere bağlı olarak Kürtlerin de yerlerini tayin etmelerinin zorunluluğu üzerinde görüş ortaklıklarını sağladık.

Şeyh İzzetin Hüseyini, "Dünyada önemli değişmeler oluyor. Bu değişmeler hem kapitalist dünya ve hem de sosyalist dünya için açıkça görülmektedir. Dünyadaki bu değişmeler,

eskisinden farklı ve köklü bir biçimde, dünya halklarını ve dolayısıyla Kürt halkını ve Kürdistan'ı etkileyecektir. Bunun için bu gelişmeleri yakından izlemeliyiz, kavramalı ve anlamlandırmalıyız" diyordu.

Ekliyordu, "dünyadaki gelişmelerin, Kürtler tarafından yakından izlenilmesi ve kavranılması demek, Kürtlerin de yeni anlayışlar ve bu anlayışlara uygun mücadele biçimlerini tayin etmeleri demektir" diye altı çizilmesi gereken düşünceleri ifade ediyordu.

"Onun içinde, Kürt Hareketinin, eski mücadele biçimlerinde ısrarlı olması, hareketin gelişimine engeller çıkaracaktır. Demokratik mücadele tarzları en yüksek düzeye çıkarılmalı, derinleştirilmelidir. Kürt ulusunun, ulus olmasını bütün yönleriyle tanımlayan öğelerinin ortaya çıkması için çalışmalar yoğunlaştırılmalıdır" diyerek, bu noktada dil, kültür ve sosyal sorunlar üzerindeki çalışma, inceleme

ve araştırmalara ağırlık verilmesinin gerekli olduğunu, söylüyordu.

"Biz Kürtlerde, kendi ulusal değerlerimizle ulusalcılık yapabilmeliyiz. Onun içinde, örneğin Kuzey Kürdistanlı kardeşlerimizin, Türkçe ile ulusal demokratik hareketi yürütmek istemelerini doğru bulmuyorum ve ciddi bir zaaf görüyorum" diyerek, can alıcı bir noktaya dokunuyordu.

Bütün bu siyasal sorunlar içinde, birçok ortak dostlarımız üzerindeki konuşmalarımızda, söyleşimizin önemli bir cephesini oluşturdu. O dostlarımızdan, yoldaşlarımızdan bir kısmının şehit olduğunu, bir kısmının da kendi örgütlerinden uzaklaşmak zorunda kaldıklarını öğrendik. Komela'nın sorumlularından, şehit Dr. Eziz Cafer'den bahsetmeden geçmenin hiç te doğru olmayacağını, bu söyleşimiz de ortaya koyuyordu..

"PKK"İN KISA BİR ANATOMİSİ

Felemez SERBEST

Kürt halkının demokratik kurtuluş mücadelesi çok zor ve çetin bir süreçten geçmektedir. Bu nedenle Kürt devrimcilerinin görev ve sorumlulukları da aynı derecede büyük bir özveri gerektirmektedir.

Dört sömürgeci devletin halkımıza karşı giriştiği toptan yoketme politikası bugün en uç noktalarda seyretmektedir. Genel anlamda Kürt sosyalist hareketleri halkımızın gelişen ulusal bilincine yön verememekte, devrimci müdahalelerde bulunamamaktadır. Yaşanan sürece müdahale etmek için başlatılan çalışmalar da, maaalesef devrimci örgütlerin gelişip güçlenmesi karşısında büyük bir engel olan dargurupçu anlayışların tasfiye edilememesi yüzünden oldukça ağır gitmektedir..

Kürdistanlı sosyalistler olarak bir yandan sömürgeci ülkelere karşı alternatif devrimci bir örgütlenme ya-

ratmaya çalışırken, bir yandan da pratikteki davranış ve eylemleriyle, devrimci kadrolara ve bütün olarak devrimci saflara yönelen saldırıları nedeniyle "PKK"nin yarattığı provakasyonlara da mücadele etme göreviyle karşı karşıya bulunuyoruz..

PKK'nin İzlediği Siyaset

"PKK", 1980 öncesi Kürt ve Türk devrimcilerine karşı giriştiği saldırıları, 80 sonrasında da artan bir şiddetle sürdürdü. Genel çizgisi itibarıyla politik mücadelenin sadece silahlı mücadeleye dayanan yönünü tüm mücadele biçimlerinin (ideolojik – ekonomik – politik) önüne koyan "PKK"nin '80 öncesinde öldürdüğü devrimcilerin haddi hesabı yok. "PKK" zoru devrimci Kürt ve Türk Solu'na karşı kullanırken, bu yöntemi kendi bünyesinde gelişen muhalefete ve yurtsever çizgiye de uyguladı. Bu

nedenle birçok "PKK" yöneticisi, Doğan Karakuş, Çetin Güngör (Semir), Enver Ata, Resul gibi ya öldürüldü, ya da Baki Karer gibi "jöntürklük"le suçlanarak karalandı. Son dönemde "PKK"nin "ajan – provakatör" ilan ettiği insanlara Abdullah Öcalan'ın eşi Kesire ve "PKK"nin önde gelenlerinden Hüseyin Yıldırım gibileri de eklendi. Öcalan "ajan" suçlamasıyla bir yandan kendi içinde eleştiri – özeleştiri mekanizmasının işletilmesini engellemeyi amaç edinip "PKK" saflarında dogmatizmi egemen kılarken, diğer yandan da Kürt ulusal demokratik kurtuluş mücadelesinde nesnel olarak yerini alması doğal olan diğer Kürt siyasi hareketlerine de gözdağı vermeye çalıştı. Avrupa'da Newroz kutlamalarına bunun için saldırıldı. Ramazan Adıgüzel, Mustafa Tangüner, Çetin Güngör, Eyyüp Kemal Atsız, Mahmut Bilgili ("PKK"

tafaftarı bir Kürt avukat), Doğan karakuş, Enver Ata bunun için öldürüldü. Hiç kuşku yok ki bu saldırılar, sömürgecilerin işine yararmış, ekmeklerine yağ sürmüştür. "PKK'nin saldırgan tutumu daha kısa bir süre öncesine dek işbirliği yaptığı I-KDP ve YNK'yi de "işbirlikçi", "hain" ilan etmesiyle çok çüretkar boyutlara ulaştı. Saldırganlık, I-KDP, İran KDP, KUK-SE ve Irak KP peşmergelerini katledilmeleriyle daha da tırmandırıldı.

Tüm bunlara şimdi de Vakkas Çetindağ, Fevzi Açıkgöz gibi insanlara söylenmiş senaryolar eklendi. Bu, düşsel ve düşsel olduğu kadar APO'nun iç dünyasının zenginliklerini (!) de yansıtan senaryolara göre, "PKK" lideri ve "PKK" dışındaki tüm Kürt siyasi hareketleri "hain" ya da "ajan"..

Hoş, "PKK" bir süre öncesine dek Türk Solu'nun radikal kesimleri de dahil tüm kesimleri için "Evren'in Pıçları" deme çüretini göstermişti.

Peki, "PKK" ve O'nun bunalıma düşme belirtileri gösteren lideri bu çüreti nereden buluyor?

"PKK'nin Gücü (!) Nereden Geliyor?

Hafız Esad, Suriye Kürtlerinin her türlü örgütlenmesine karşı politikalar yürütürken, Suriye güdümüne girmeyi reddettiği için FKÖ Şam'dan kovulurken, "PKK", bu hareket özgürlüğünü nereden ve nasıl buluyor?

Bu hareket özgürlüğü değil, sömürgecilerin güdümünde olmaya tannan özgürlüktür!...

İran'daki Molla yönetimi daha birkaç ay önce Kasımlı'yu Viyana'da öldürttü. Irak'taki Saddam Yönetimi halkımızı kimyasal silahlarla imha ediyor, binlerce Kürt Türkiye Kürdistanı'na kaçıyor. Tüm bunlar olurken, "PKK" İran pasdarlarıyla Saddam yönetimiyle elele.. Bu elelelik halkımıza karşı saldırılarla somutlanıyor.

Dahası "PKK", gerek Kassemlo'nun öldürülmesi sonrasında, gerekse Halepçe katliamı sonrasında "PKK"den en ufak bir tepki sesi yükselmiyor.. Neden?

"PKK" Statükocudur

"PKK" her ne kadar Kürdistan'ın kurtuluşu için mücadele (!) ettiğini id-

dia ediyorsa da, özünde statükocudur.. Halkımızın stratejik ve taktik düşmanları olan İran, Irak ve Suriye yönetimiyle işbirliği yapması; Doğu Perinçek'le yaptığı şöyside "keloğlan" olarak nitelediği Türk halkını birleşmeye layık tek halk görmesi, bu statükoculuğun özünü oluşturmaktadır. Her ne kadar APO, Ortadoğu Halklar Federasyonu gibi bir "ütopyan" sözetmişse de, kendisinin bağımsız birleşik bir Kürdistanı hedeflemediği, sömürgecilerin işine gelen ve halkımızın arasında güvensizliğe yol açan eylemleriyle görülmektedir. Zaten Bekaa Vadisi'nin bu müebbet "mahkumunu" ziyaret edenlerden Yalçık Küçük de "PKK'nin böyle bir derdi (bağımsızlık) olmadığını söylemektedir. (Ayrıntılı bilgi için Toplumsal Kurtuluş dergisinin Ekim sayısına bakılabilir). Çünkü "PKK" ve önderinin asıl derdi devrimcilerdir, çoluk-çocuk demeden katlettiği ya da kontrgerillanın "PKK" adına yaptığı katliamlarda öldürdüğü Kürt halkıdır.

Dünya düzleminde MİT'in, kontrgerillanın adına eylem düzenleyeceği bir devrimci örgüt örneğine, "PKK"den başka rastlamak mümkün değildir.

"PKK" Soykırım Uyguluyor

"PKK"de, sömürgeciler gibi halkımızın devrimci kadılarına saldırıyor, önderlerimizi öldürüyor, köylülerimizi kurşuna diziyor. Bu haliyle "PKK" halkımıza karşı tafisi mümkün olmayan suçlar işliyor. Artık TC'nin Kürt halkının önder ve kadrolarını imha etme gibi doğrudan derdi bir biçimiyle çözüme kavuştu: Çünkü "PKK" bu karşı devrimci görevi, sömürgecilerin çarlarıyla tamı tamına çakışan bir düzeyde başarıyla (!) yürütmektedir.

"PKK" ve büyük(!) önderi, katliamcı olduklarını itiraf etmişlerdir. Bu soykırımcı ruh halkımızın devrimci güçlere olan güven ve inancını sarsmaktadır. "PKK'nin T.C sınırları içerisinde gerçekleştirdiği eylemler sömürgeci otoriteye büyük darbeler vuran eylemler olmadığı gibi, 1984 sonrasında başlayıp 1987'de doruğa çıkan köy katliamları doğrudan halkımızı hedef almıştır. "PKK'nin bu tutumu daha 1979'larda Hilvan'da ve Siverek'te uç verdi. CHP'li Celal Pay-

daş, AP'li Celal Bucak aşiretleri ve diğer aşiretler arasındaki sürtüşmede "PKK" Paydaş yandaşı oldu, bir sürü olumsuz davranış sergiledi. Buna karşılık hareketimiz Ala Rızgari ve bağımsız bir çevre, halkın güvenliğini sağlayarak, halkımızın Siverek'ten başlayan göçünü durdurmaya çalıştılar.

Yeni Örnekler

"PKK'nin bu olumsuz tutumu günümüzde de sürmektedir. 1987 Ocak'ında Uludere'nin Taşdelen Köyünde öldürülen 14kadın ve çocuk, Pınarcık ve Eruh'un Milan köyündeki katliamlar "PKK" tarafından üstlenilmiştir. "PKK" sözcüsü Mehmet Çiya bu katliamlardan sonra Brüksel'de düzenlediği basın toplantısında, "bu bir halk savaşıdır. Çocukda ölür kadında.." demiştir. Hakkari'deki Jirkan ve Goyan aşiretleri "PKK" provakasyonlarının sonucu olarak Eylül 1987'de tam dört gün kardeş kanı dökmüşlerdir. T.C, "PKK'nin yaptığı veya MİT'in "PKK" adına yaptığı bu katliamları bahane ederek Güney Kürdistan'daki peşmergeler üzerine defalarca harekete girişmiştir. Güney Kürdistan'da yeni bir peşmerge atılımının sözkonusu olduğu bugünlerde yeni bir katliam gerçekleştirildi, 28 Kürt katledildi. Köylüler ve burjuva basını katliamı "PKK'nin yaptığı iddia ediyorlar. Ama, "PKK", bu katliamı işlemediğini açıkladı. Yaptığı açıklama, çok inanılır durumda değildir. Ayrıca, yapmamış olsalar bile, T.C güçleri, "PKK'nin yarattığı zemin üzerinde ve onun eylem anlayışına sığınarak bu katliamı gerçekleştirime durumdadırlar. Bu anlamıyla, T.C tarafından işlenmiş olsa bile, "PKK'nin bu katliamında sorumlu olduğunu saptayabiliyorum.

"PKK'nin katliamcı geleneğini Abdullah Öcalan'da 2000'e Doğru Dergisinde yayınlanan röportajının 2. bölümünde şu sözlerle teyid etmiştir:

"Kadın ve çucokların öldürülmesi haberini aldığımında inanmadım. O zaman dedim ki, bunlar kontrgerillanın eylemleridir. Daha 1984'lerde bir eylem olmuştu. Sonra duydum ki, gerçekten partimizin veya hareketimizin içinde yeralan bazı unsurların marifetiymiş. Biz bunu yaptık. Nasıl yaptık? Çocuklar ölmüş. Ashında kasisit yok!..."

Yine Öcalan, Kemalizmin işbirlikçisi Perinçek'e "biz az terörizm yapıyoruz..." diyerek gerçek yüzlerini açığa vurmuştur.

"PKK" Tutarsızdır

Halkımızın demokratik güçleri içerisinde bir truva atı olan "PKK" ideolojik hat'tında da tutarsızdır. Bunun en son örneğini Paris'teki Kürt Konferansına ilişkin tavrında görmek mümkün. "PKK", Kürt Konferansını bir yandan emperyalist çözüm planları kotarmakla suçlarken, bir yandan da "PKK" temsilcisi gidip konferansta konuşuyor; konferans düzenleyicilerine teşekkür ediyor.

Ayrıca, "PKK"yi 80 öncesinde "Doğunun MHP'si" olarak niteleyen TİKP çizgisiyle, Apo'nun arasında oluşan yeni yakınlaşma, Perinçek'in "Atakürt" yaratma yolunda gösterdiği büyük özveri (!) de bu tutarsızlıkların ayrı bir parçasıdır..

"PKK"de geçmişten günümüze dek süregelen tek tutarlılık (!), devrimci saflara karşı yönelttiği saldırılardır.

"PKK"ye Karşı İzlenen Siyasetler

"PKK"ye karşı bugüne dek genel hatlarıyla izlenen politikayı dörde ayırmak mümkün. Bunları açarsak:

1- PKK'nin tecrit edilmesini dala tehlikeli olacağını savunanlar,

2- PKK tabanını kazanmak için yumuşak bir ideolojik mücadeleyi ön-görenler,

3- PKK'nin KUKM'ine zarar verdiğini kabul etmesine karşılık, onun yöntemleriyle hesaplaşmayı yanlış bulanlar.

4 - PKK'yi olumlayanlar.

PKK'ye ilişkin bu bölümde görüşlerimi bağlamadan önce şu saptamalarda bulunmak istiyorum:

1- "PKK" üst yönetimi, sömürgeci devletlerle sıkı bir işbirliği içindedir.

2- "PKK"nin köylerde giriştiği katliam ve devrimci saflara yaptığı saldırılar, sömürgecilerin ekmeğine yağ sürmektedir.

3- "PKK" bu tavrını değiştirmedigi sürece halkımızın ulusal birliği önünde aşılması gereken bir engel olarak duracaktır.

4- "PKK", sömürgeci ülkelerin kendi ilişkileri içerisinde bir pazarlık unsuru olarak kullanılmaktadır.

5- "PKK", İran, Irak ve Suriye oto-

riteleriyle kurduğu ilişkiler sonucunda bağımsız bir örgüt olma özelliğine sahip olamamıştır.

6- "PKK" yayınlarında MİT'in ve diğer ülke istihbaratlarının bu örgüte çok rahat bir şekilde sızdıkları ortaya çıkmıştır.

7- "PKK" kendi içinde demokratik bir yapıya sahip değildir. Saflarına doğmatizm ve küçük burjuva maceracılığı egemendir.

8- "PKK", T.C'nin ülkemizdeki kaosu yaratmasında öncelikli bir rol oynamış; eylemleriyle (!) T.C'nin Kürdistan'daki açık "yeniden" işgalini daha da kolaylaştırmıştır..

9- "PKK"nin mevcut yapısını teşhir etmede Kürt siyasi hareketlerine olduğu kadar, bu "örgüt" ağına düşmüş yurtseverlere de büyük görev ve sorumluluk düşmektedir. Halkımız arasındaki suni çitlerin kaldırılması için bu gereklidir.

10- "PKK"nin bundan sonra girişebileceği saldırılar karşılıksız bırakılmamalıdır? "PKK"nin her saldırısının karşılıksız kalması, uzun bir süre ideolojik mücadelenin de yapılmaması, yurtsever saflara yapılan saldırılara zemin olmuştur. Kürt Solu artık "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" teslimiyetçiliğinden arınmalı; "PKK"nin senaryolarına karşı çıkacağı yerde "PKK"nin sırtını sıvazlama tutumlarını terketmelidir.

Bir De Geçmişe Bakalım

"PKK"nin yoksul Kürt köylülerini hedef seçmesinin temeli 1980 öncesinde "PKK" yayınlarında şu tahlille (!) atılmıştır: ".. Eğer feodal kompradorların halk üzerindeki baskıları dışalanırsa, sömürgecilerin halkı bölme çabaları etkisiz kılınabilir.."

Bu saptama halkımızın ulusal demokratik devrim talepleriyle vurulmak istenen hedefleri dışladığı gibi, sosyal -şövenizmin etkisindeki bir kısım Türk Solu'nun saptamalarına da denk düşmektedir. Bu tahlil bizi baş çelişkiyi saptarken, baş çelişkinin halkımızla Kürt egemenleri arasındaki çelişki olduğu noktasına götürür. Bu noktada Kürdistan'ın uluslararası bir sömürge olduğunu formüle ederken ideolojik hat bulanır. Dikkat edilirse Kürdistan'ın sömürge olduğunu kabule yanaşmayan ve ağızları bunu demeye varmayan Türk Solu da

Kürdistan'ın ekonomik yapısını tahlil ederken bu gerekçeyi öne sürmekte, halkımızın mücadelesini köylülüğün toprak taleplerine indirgemektedir.

"PKK"nin Kürt yerleşim birimlerine karşı giriştiği saldırıların temeli işte bu cümlelerde yatmaktadır.

"PKK"nin üretim güçleri ile üretim ilişkileri arasındaki zorunlu uygunluk yasasından habersizliği, Leninist bir örgütlenmeyi reddedişi, kadrolarının gerçek anlamda sınıf bilincine ulaşamaması, kitlelerden kopukluğu bu hareketin temel olumsuz özellikleridir.

"PKK"nin burjuva basını tarafından pohpohlanması dikkate alındığında iyi bir yere geldiği (!) iddia edilebilir. 12 Eylül yenilgisinden sonra siyasi hareketlerin marjinal yapılarından kurtulamayıp, kitlelere önderlik edememeleri, "PKK"nin terör diyebileceğimiz bir "silahlı mücadele" anlayışıyla bu boşluğu doldurmasına yol açmıştır.. Tüm bunlara karşın, "kim olursan ol gel!" anlayışının egemen olduğu "PKK" saflarında büyük bir yılgnlık başgöstermiştir.

Perinçek'in can simidi olarak sahneye çıkması, T.C'nin hareketlenmesi bu yüzdendir.

"PKK"nin "İdeolojik Mücadele" Diye Geçmişte ve Bugün Söyledikleri..

"PKK"nin günümüzde ve geçmişte izlediği "politikaları" -ki bunlar aslında politik bir hattan yoksun olduklarının göstergeleridir - kabaca irdeledikten sonra, "PKK"nin geçmişte izlediği ve bugün de saflarına egemen olan küçük burjuva karamsarlığının ideolojik temellerine gözatalım..

"PKK"nin ilk ideolojik yayınlarından birisi 1978 sonbalarında yayınlanan "Kürdistan Devriminin Yolu" broşürüdür. Bilindiği gibi "PKK" bu tarihe dek hep "sözlü" anlamda "ideolojik" mücadele (!) yürütüyordu..

"PKK"nin ideolojik belirlemelerine önce sınıf egemenliğinin sömürge halkın kültüründe tahrip edici bir rol oynayıp oynamadığından başlayalım.

"...Sınıf egemenliğinin esas amacı birey emeği üzerinde sömürüyü gerçekleştirmektir. Dil, kültür üzerinde tabiripkar bir rol oynamaz!. (Bkz.KDY)"

"PKK" bu noktada burjuva dikta-

törlüğünün ulusumuzun kültürü üzerindeki baskıları, Türk emekçi sınıfları üzerinde yaptığı olumsuzlukları görmüyor.

"PKK" tutarsızlıklarını "din" konusundaki görüşlerinde de görmek mümkün. Örneğin K.D.Y'nun 82. sayfasında 11 yıl önce şu saptama yapılmıştı.

"...Köleci dönemde hiç olmazsa ideolojik olarak milli kalabilen ve milli bir direnme ideolojisi görevini gören "zerdüşt" dininin ortadan kaldırılmasıyla Kürtler manevi alanda da yabancı işgale uğradı. İslamlık Kürdün beyninde ve yüreğinde milli inkarı hazırlayan ve kaleyi içten fetihme rolü oynayan bir "truva atı" gibidir.."

Bay Apo şimdi 360 derecelik bir dönüşle şöyle diyor bu konuda 2000'E Doğru'ya: "...Bellirliğimiz gibi, halkımız birçok ölçülerine sınımsız olan ve hiç kötü olmayan (!) dini değerlerle bezenmiştir. Yaşam ölçülerine ve dini yaşantılarına saygılı olunmalıdır.."

Bay Apo doğallıkla dinin belli dönemlerde ilerici, belli dönemlerde gerici rol oynayabileceğini hesaba katmadığı için böyle birbirinin zıttı olan şeyler savunuyor. "...İslamlık, Ortaçağ'dan günümüze kadar Kürtlerin milli direnme ruhunu öldüren en büyük ideolojik araçtır.." değerlendirmesi de "PKK"nin ve önderinin milli direnmenin somut koşullarının 19. Yüzyılda oluştuğundan habersizliğinin bir kanıtıdır.

Hakaret Örnekleri

"PKK"de ve Apo'da halkımıza karşı bir kin ve horgörme bakışı egemendir. Bugün, "Bende Kürtlük aşkı yok" diyerek Türk Solu'na nedenli enter-nasyonalist ve birleşmeye yatkın biri olduğunu kanıtlamaya soyunan Apo, 11 yıl önce, "Kürdistan Devriminin Yolu"nda halkımıza şu hakaretleri yadgırmıştı:

"...Zorunlu askerlik, Kürt erkeğini namus, mertlik ve yurtseverlik alanında iğdiş etmiş gibidir."

"...Kürt halkı kapitalist sömürgeciliğin etkisi altında, ulusal yokolma sürecine girdi.."

"...Askerden robotlaşmış olarak dönen Kürt köylüleri.."

"...Ama bugün, bu halk, bir "kadavra" gibi ortadadır.."

"..Yeni bir Med hareketi geliştirmekten başka bir çaremiz kalmadığı görülecektir.."

"Med Hareketi"nden kastedilen, Med'lerin Asurluları yoketmesi, Perzslere saldırması olsa gerek..

Bir Ders de Burjuvazi İçin

Bugüne dek yapılan tüm ayaklanmaları "gerici" ve "feodal" diye niteleyip, ezen ulusun sosyal—şoven kesimlerinin 1925'te, 1938'de yaptığı saptamalara denk düşen tahlil hatalarına düşen "PKK" 80 sonrası yayınladığı "Politik Rapor'un 51. sayfasında şu saptamayı yapılmıştı:

"... Proleter devrimci hareketler, böyle bir blokta kendi önderliklerini kurmalı, burjuva radikalizminin kuyruğuna takılmamalı, fakat "sol" hataya düşmeden burjuva radikalizminin gücünü devrimden yana kullanmak için onlarla işbirliğine gitmelidirler."

"PKK" yıllar önce ulusal burjuvazinin de UDM'deki rolünü teslim etmişse de bugünkü tahlilleriyle tekrar geri bir noktaya düşmüştür.

"PKK"nin Legal ve İlegal Mücadeleye Bakışı

Anımsanacağı gibi "PKK" geçmişte dernek, legal yayın organı gibi kitle çalışmasında değişik işlevler gören legal mücadele biçimlerini toptan reddiyorlardı. zaten böyle bir potansiyelleri de yoktu, bu araçları yönlendirecek.. Ancak çok geçmeden Batman'da varolan bir derneği ele geçirdiler. Bu yapılırken de Özgürlük Yolu sempatzanı bir devrimcinin gözü çıkarıldı..

"PKK"nin dernek ve benzeri mücadele araçlarına ilişkin tavrı "KDY"nin 225. sayfasında şöyle özetlenmişti:

"... Kürdistan'da ister dernek, ister parti düzeyinde olsun; ister gizli, ister açık yapılsın, bu tip mücadelelerin hiçbirisi demokratik değildir.."

Bilindiği gibi "PKK", bugün Avrupa'da legal yayın organları ve legal derneklere sahiptir.. Ayrıca Türkiye'de yayın v.b. düzeyinde legal teşebbüsleri oldu ve olmaktadır.

"PKK"nin Provakasyonları

"PKK"nin devrimci ve yurtsever saflara karşı yürüttüğü saldırı ve provakasyonlar günümüzde uyduruk

senaryolarla geliştirilmeye çalışılarken, geçmişte bu provakatif tutuma şu "marksist—leninist" kılıflar uydurulmuştu.

"..Bu bayrak dışında başka bayraklar altında toplananlar için — eğer aldatılmamışlarsa — yaşama hakkı bile yoktur..(KDY,s.226)

".. Gerçekleri bu kafalara göstermek için, Kemalist zehiri bu kafalardan akıtmak, zehirin akıtılmadığı kafaları ise parçalamak gerekir! ("Parçalandı da").."

"... Hilvan, Siverek, Batman, Kızıltepe ve diğer yörelerde verilen mücadelenin hedeflediği güçler yalnızca feodal kompradorlar olmayıp, faşist örgütleyiciler, türk istihbarat görevlileri, polisler, muhbirler ve KUK, HK, Tekoşin v.b. gibi ajan ve milis örgütlerdir de..(Hevar, 26 Ağustos 1980, sayı:2. Zaten bu "küfürname" Avrupa'da çıkarıldı. Birkaç sayıyı da aşmadı).

SONUÇ

Bu kısa anatomi sanırım "PKK"nin ne olup olmadığı için yeterli bir fikir sahibi olunmasında yardımcı olabilir.

Yazdıklarımızı toparlarsak, "PKK" için şunları söylemek mümkündür

— "PKK"ye aşırı milliyetçi bir kin ve küçük burjuva maceracılığı yön vermektedir. Bu yönlendirmede ajan ve provakatörlerde ağırlıklı bir yer tutmaktadır.

— "PKK", öncüye tanıdığı rolü objektif ve subjektif koşulların önüne koymakla, iradeci bir tutumla, zorla iş yapmaya çalışmaktadır.

— "PKK" terörizme ve her türlü provakasyona açık, özünde gerici; anti—feodal mücadele adına aşiretçilik yapan bir oluşumdur.

— Geçmişin yanlışlarını terketmemiş olması, geçmişten ve pratikten ders almadığını göstermektedir.

— "PKK" genel olarak herşeyi çarptırmakta, buna halkımızın mücadele tarihini de tabi tutmaktadır.

Tüm Kürt siyasi hareketleri, tüm Kürt devrimcileri ve sosyalistleri, "PKK" tabanındaki yurtseverleri de hesaba katan mücadele biçimleriyle, yöntemleriyle, "PKK"yi teşhir ve tecrit çabalarını yoğunlaştırmalı, olabilecek saldırıları karşılıksız bırakmamalıdır.

POLİTİK BİR MASAL MI?

Bedin TAŞ

Kırmızı, uzun sakallı bilge, ocağının başında torunuyla oturuyormuş. Kalın meşe odunlarının gür aevli, çartılı seslerinden başkada bir şey duyulmuyormuş. Küçücük kulübesinin nemli duvarları alevlerinin yansımasıyla parıldayıp, dalgalanıyor gibi bir kalkıp, bir iniyormuş. Bilge halkı tarafından Mame Gel adını almışmış, yaptığı yardımlar ve aklı sayesinde. Bir eliyle ocaktaki odunları karıştırırken, diğeriyle de sakalını yukarıdan aşağıya doğru okşayıp duruyormuş. Torunu Yürüşan dedesinin huyunu, suyunu iyi biliyormuş ve onun bu hali meraklandığının delaletiymiş. Bağdaş kurup oturan dedesinin kucacağına bir çekirge gibi zıplayan Yürüşan boynuna sarılarak demiş ki, "Dede neyi merak ediyorsun? Haydi gel bana anlat, ne olursun kırma beni." Madem o kadar istiyorsun benim güzel ceylanım, gel önce divana uzanıp rahatımıza bakalım, o zaman beni düşünceye boğan durumu sana da anlatayım."

Birlikte divana uzanmışlar ve Mame Gel anlatmaya başlamış.

"Bak yavrum, şimdi ikibin otuz senesini yaşıyoruz. Yıllar önce ülkemiz Kürdistanı sömürge durumdan kurtarmak için halkımız kendini ezenlere karşı uzun ve haklı bir özgürlük savaşı başlattı. Şöyle diyelim, elma ağaçları bir grup, armut ağaçları bir grup, nar ağaçları da başka bir grup oluşturuyorlar. Bunlar aynı ormanın ağaçları olmalarına rağmen ayrışıyorlar. Fakat hemen, hemen her ağaç grubunun aynı amacı varmış. Kürdistan'da özgür olup daha verimli meyveler verip, insanlarına iyi bir yaşam sunmakmış. Ama içlerinden armut ağacı grubunun yöneticisi olan Uzun Ağaç yanlış yoldaymış. Çünkü Uzun Ağaç kendisi dışındaki diğer ağaç gruplarını hep hain, düşmanla birlikte kendine karşı çalışanlar olarak görüp onları da tüm ormanı imha etmek isteyen düşmanları olarak adlandırıyormuş. Uzun Ağaç bunlardan başka kendisine — yeterin-

ce güneş ve su almazsan bol meyve veremezsin — diyen kendi ağaçlarını bile kökünden kesip atıyormuş. Aynı uygulamayı diğer gruplarada yapıyormuş. Bütün ormanın kurtuluşu için, dögüşenlerin bir çoğu onun gibi yapıyorlar, diye onların sularını kesip öldürtüyormuş. Meyve ağaçlarının birbirlerini kırmasına en çok ormanın gerçek düşmanları seviniyor ve böyle olması içinde çeşit çeşit kalleşçe oyunları planlayıp uygulamaya koyuyorlarmış.

Oyunlarına en baştada Uzun Ağaç ve takımı kanyor, böylece hata üstüne hata yapıyorlarmış. Bunlar nicelerini haksız yere öldürmelerine rağmen hergün biraz daha gelişıyorlarmış. Sömürgeci yangından kuraklıktan bezmiş, bıkmış veya korkmuş binlerce ağaç, armutların saflarında bilerek yada bilmeyerek yer almışlarmış."

Mame Gel uzandığı yerden yavaşıca kalkarak sönmeye yüz tutmuş ocağa birkaç odun parçası daha atıp azıcık dinlendikten sonra, dışarıya temiz hava almaya çıkmak istiyor. Kapıyı açtığında iki metre kalınlığında yağmış taze karı görünce, hemen divanına geri uzanıp, hikayesini anlatmaya devam ediyor.

"Evet Yürüşan, nerede kalmıştık? Ha şimdi hatırladım. Onun yandaşlarının bilinçli veya bilinçsizce yaptıkları hatalar.. Nar ağaçlarından ve elma ağaçlarından bazıları, yüreklice, yılmadan, yıllarca öldürücü yangına karşı savaşmışlar. Yangın tüm çabalarına rağmen, onları imha etmeyi yakmayı başaramamış. Çeşit, çeşit kurnazca oyunlara başvurmasına, onları armut ağaçlarına düşman etmek istemesine kanmadan doğru yolda yürümeye devam etmişler. Eğer diğer ağaçlar, bu kıskırtmalara alet olup kendi cinsinden olanları yok etmeye kalkışsaymış, Tüm Kürdistan, düşmanın isteğı gibi çölleşip ölecekmiş.

Günlerden birgün, Uzun Ağaç ya-

praklarına, düşmanın alt edemediğı ağaçlar hakkında çirkin ve doğru olmayan yazılar yazarak, her tarafa dökmüş. Tabi ki yazıyı okuyan armut ağaçlarından bazıları buna inanarak elma ve nar ağaçlarının sömürgeci yangınla işbirliğı yaptıklarına inanmışlar. O andan itibaren en iyi meyveleri veren ağaçlara karşı savaş başlatmışlar.

Fırsat ellerine geçtiğinde dağda, bayırda, şehirde ve köyde buldukları, düşmanın kesip yakamadığı iyi meyve veren ağaçların bir kısmını ortadan kaldırmışlar."

Bu arada Yürüşan söze karşıarak dedesinin lafını yarıda kesmiş: "Bir dakika Mame Gel, Uzun Armut neden böyle yapıyormuş ki, ben bunu tam olarak kavrayamadım doğrusu?"

Mame Gel diyor ki, "Ah benim nazlı ceylanım sana hak vermemek elden gelmez. Onun böyle yapmasının çok çeşitli nedenleri varmış. Bunlardan bazıları, en önemli olanlarını sana açıklamaya çalışayım. Uzun Ağaç her yaptığının en iyisi olduğundan öyle eminmiş ki, ona bir eleştiri yapan kendi ağaçlarını bile hemen kestirtiyormuş. Kendisi, ormanı alevlerin zulumünden kurtaracağım demesine rağmen, alevlerin yaptığı, onların adaletsizliğini andıran uygulamaları kendisi de yapıyormuş. Böylece armut ağaçları grubu ormanın yönetimini ele aldıklarında ağaçlara kurtuluş getireceklerine kanaat getiriyorlarmış. Ama geliştirdikleri yöntemlerin kurumlaşacağını hiç mi hiç düşünmüyor, — iktidarı alınca bizler adletli oluruz — diyorlarmış.

Bir gece grubun başı olan Uzun Ağaç'ın rüyasına bir kadın gelerek ona demiş ki: "Sen halkından başkasına güvenme ve gücünü onlardan al. Bazı devletler şimdi işlerine öyle geldiğı için, sana yardımcı oluyorlar. Ama birgün sizleri yalnız bırakacaklar. Ayrıca diğer ağaçları yakmaya son ver, bu sizlerin, hepinizin zararınadır.

Dediklerimi kulak ardı edersen acısını sen çekersin. Bunu hiç unutma". Uzun ağaç uyandıgında rüyasında ona anlatılanları her zamanki gibi hiç mi hiç ciddiye almayarak kendi bildiğini okumaya devam etmiş. Gel zaman, git zaman derken armut ağaçları güçlenerek her taşın altından, her suyun kenarından, her ormandan bitmeye başlamışlarımş.."

Yürüşan ülkesinde nelerin olup bittiğini öğrenmek istediğinden, dedesinin anlattıklarını can kulağıyla dinliyor, arada bir, "şu armut ağaçları ne akılsız. Hep sömürgeci yangının oyununa gelip, kendi kardeşlerini öldürüyorlar. Dedeciğim ben büyüyünce onları ikna edip doğru yola getiririm, yeterki sen merak edip kendini üzme" deyip dedesini teselli etmeye çalışıyormuş.

Nice kanlar akıtılıp ulu ağaçlar, genç ve küçücük fidanlar sömürgeci

alevlere karşı, yıllarca fedekarca döğüşerek, can vererek iğrenç alevlere söndürmeyi başarıyorlar.

Böylece ağaçlar "devrimi gerçekleştirerek ormanın kesilmesini, sömürgeci yangından kurtulmasını sağlamışlar. "Kurtuluş" şenlikleri, Uzun Agac'ın emriyle günlerce, çoşku bir şekilde kutlanmış.

"Evet yürüşan, işte böyle" diyerek anlatımına devam etmiş. Mame Gel. "Kurtuluş günlerinin o çoşku kutlanması, ağaçların o andaki mutluluğunu ne kimse tam anlamıyla yazabilir, ne de bunu anlatabilir. Peşmerge olan ağaçlar evlerine, ailelerinin yanına geri dönmüş, artık barış zamanı gelmiş.

"Devrimden sonra Kürdistan'ının ağaçları, hastalıklarına çare, susuzluklarına su ve topraksızlarına haklı olarak toprak talebinde bulunmuşlar. Çünkü kurtuluşu gerçekleştiren ar-

mut ağaçları daha önceleri onlara bu sözleri vermişlermiş!. Ama gel gör ki uzun ağaç geçmişte onu eleştirenleri çekemeyip yok ettiği kendi içinde ve başkalarına karşı adaleti kurumlaştırmadığından, ayrıca rüyasında bir kadın tarafından kendine anlatılanları hiçe saydığından, kısacası — benim yaptıklarım en üstündür— düşünce-sinden dolayı, ağaçların isteklerini, onları keserek veya yok ederek bastırmaya çalışmış.

Evet Yürüşan işte böylece anlatımın sonuna geldik. Ama bitirmeden önce sana çok önemli bulduğum bir şeyi daha söylemek istiyorum. Eğer bir kurtuluş savaşı, ülkesine eskisinden daha makbul bir hayat sunamiyacaksa o zaman boşuna gencecik ağaçlar ölmemelidir. Bana neden merak ettiğimi sormuştun ve bende bunun nedenini anlattım. Bir yangının yerini başkası aldığı için."

SOSYALİST GÖREVLERİMİZ...

B. AZAD

Kürdistan'da sosyalist mücadelenin tarihine göz atıldığı zaman; Kürdistan'daki mücadele tarihi açısından uzun bir zaman dilimini içermediği hemen görülebilir. Buna rağmen, sosyalist hareketimizin yeşerdiği zaman kesiti, çok azımsanacak bir zaman değildir. Yaklaşık yirmi yıllık bir dönemdir, Kürdistan'da, şu veya bu şekilde, sosyalizme gönül vermiş insanların; en önemlisi de çok sağlıklı temellerde olmazsa da sosyalist örgütlü mücadeleler sürdürülmüş, günümüze kadar varlıklarını uzatmışlardır.

Ülkemizde sosyalizmi bir yaşam tarzı olarak yerleştirme mücadelesi veren yapılanmalardan birisi de; kökleri eskilerde yatan, ulusal demokratik platformda özgün bir sürecin devamı ve takipçisi olan YSK'dır. Kürdistan'da bir kısım diğer siyasi ha-

reketler—örgütler gibi, hareketimiz ALA RIZGARİ'de sosyalizmi benimsemiş, sürecin zorluklarıyla birlikte, örgütsel—ideolojik olarak gerçek anlamda sosyalistleşmeden, 12 Eylül faşizminin terör ortamında kendisini bulmuştur.

Önder kadrolarının bir kısmı sömürgeci TC devletine tutsak düştü. Bir kısmı da ülkemizin diğer parçalarında ve Ortadoğu'nun değişik birimlerinde askeri ve siyasi eğitimle birlikte bir hazırlık içindeydiler. Hareketimiz, bu dönemi ulusal toplumsal kurtuluş mücadelemiz için bir "hazırlık dönemi" olarak değerlendirilmesine rağmen: örgüt olarak yenilgi döneminin bütün yönleriyle bilince çıkarılmamasından dolayı, bu dönem sıhhatli bir biçimde aşlamadı. Hareketimizin önderliğinin yetersizlik ve

becerisizliklerinin de belirleyici katkısıyla, örgütsel düşümlere gelemeden birkaç kez tasfiye hareketlerine tanık olduk. Aslında bu tasfiyecilik sadece bizim hareketimizle sınırlı kalmadı; sosyalizm yandaşı diğer bir kısım güçlerde de kendisini gösterdi.

Kürdistan'ın diğer siyasi örgütlerinde başgösteren tasfiyeci eğilim, ciddi bir kan kaybına neden olduğundan, dışa yönelik ideolojik, siyasi ve örgütsel çalışmalar büyük oranda sekete uğradı. Öyle bir hale gelindi ki, örgütün güncel işleri bile yürütülemez oldu. Ama, bundan sadece önderliğimizin sorumlu olduğunu düşünmüyorum. Bir bütün olarak yapımızın tüm hücrelerinin bu gelişmelerden, düzeylerine göre sorumlu olduklarını tespit edebiliyorum: Bu, bütün komiteler düzeyinde, sorumluluğun aynı olduğu

anlamına da gelmemelidir. Yine altını çizerek belirteyim ki, hareketimizin iş yapamaz duruma gelmesinde önderlik sorumluluğu olduğu kadar, ikinci de-receden yöneticilerde en az o kadar sorumludurlar.

Bilindiği gibi, 1983 yılının sonlarına geldiğimizde: yeni atılımlar yapmaya hazırlanmaktaydık. Bu aşamada, hareketimiz içindeki yeni bir tasfiyeci eğilim, iş yaptırılmayı subjektif planda olmazsa bile, nesnel olarak savundu. Bu kesim, Ala Rızgari Genişletilmiş Merkez Komitesi'nde çoğunluğu sağlayarak, yapıyı tümünden iş yapamaz duruma getirdi. Lafızda sol olmalarına rağmen, eylemde gevşek, işi geliştiremez anlayışlarını her yanyıla ortaya koyarak: Ortadoğu'nun ve Kürdistan'ın en sıcak savaş alanlarında birbirine kenetlenmiş durumda olan; yığınla deney ve tecrübe birikimine sahip olan yoldaşlarımızın birikimlerini ülke zemininde mücadele sürecine katmak, geliştirip derinleştirmenin önüne engel oldu. Tasfiyeci yönetimin dönemin özelliklerinden de yararlanarak, tüm kadrolarımızı sorumsuz bir biçimde, o günkü koşullarda gereksiz bir şekilde ve sorumsuzca Avrupa'ya çıkarmaya karar verdi. Gerçekten en üzücü tablo şuydu: Avrupa'ya gitme isteği, bir yığın tecrübeli ve emektar arkadaşımızın, gerçekleri ve doğruları görmesine engel oldu. Benim düşünceme göre, bu anlayış; ne yönetimimizin "çoğunluk" kesimine ve ne de Kürdistan devrimci hareketine bir yarar sağlamadı. Sadece ve sadece Avrupa metropollerinde bir yığın değerli yoldaşımızın heba olması sonucunu doğurdu.

O sorumsuz davranış içinde olan arkadaşlarımız, Ülkede mücadeleyi örgütlemek isteyenleri de çok rahatlıkla "kaçaklar" olarak damgalama yoluna gittiler. Ama gelişmeler, onların

tümünden yanıldığını gösterdi diye düşünüyorum. Bilemem o eski yol arkadaşlarımızda bunu bilince çıkarmışlar mı?

Bu genel belirlemelerden sonra, esas konumuz olan "sosyalistlerin birliği" sorununa gelebiliriz. Sosyalistlerin Birliği sorunu, 12 Eylül'le birlikte yoğunluklu olarak tartışılıyor olmasına rağmen, bir türlü bu konuda sonuç alıcı gelişmeler ortaya çıkmadı. Bu yanyıla büyük bir olumsuzluktur. Diğer yandan, yoğunluklu olarak örgütlü ve örgütsüz güçlerle bu sorunun tartışılmakta olması ve bu soruna eğinilmiş olması da büyük bir olumluluğu ifade ediyor. Bu tartışma, arayış ve eğilimlerin yarattığı birikim: bugün meyvelerini vermemiş olsa da, orta vade de meyvesini vereceğinin güçlü verileri bulunmaktadır.

Sosyalizmi temel hedef olarak benimseyen Kürdistanlı siyasal örgüt, parti, çevre ve kadrolar fazla zaman kaybetmeden somut önermelerde bulunup, çağrılar yapmalı, bu sürecin ilk basamaklarını kurmaları için çaba göstermeleri gerekiyor. Ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizin geldiği aşama, ülkemizin ve halkımızın içinden geçtiği süreç bunu emrediyor. Soruna karşı duyarsız davranılması ve sorumsuzluk halinde "tren kaçırılmış" olacaktır. Bu anlamda Birleşik Sosyalist Örgütlenmenin yaratılması için fazla zaman kaybedilmemelidir. Bu konuda somut, görünür ve sonuç alıcı adımların atılması; bu sürecin olgunlaştırılması için sistemli ve programatik bir çalışmanın ortaya getirilmesi, geniş kesimlerin en büyük isteği olarak, manevi düzeyde kendisini somutlaştırmış durumdadır.

Birleşik Sosyalist Örgütün, program ve tüzüğü'nün yaratılabilmesi, tek tek siyasal yapılar olarak en başta geçmişten miras aldığımız örgüt anla-

yışını sağlıklı temellerde irdelemek, muhasebesini yapmak, tabuları yıkmakla mümkün olacaktır. Bunun bir sonucudur ki, her siyasal yapının, geçişini bilimsel yöntemlerle değerlendirmesi ile birlikte, ayrı durması gerekenleri de organikçe ayıklayacaktır. Sosyalistlerin birliği tartışılırken, fiili sorumluluklarımızın ve görevlerimizin olduğunu unutmadan hareket etmemiz gerekir.

Sosyalistlerin birliğine ilişkin önermeleri somutça şöyle sıralamak mümkün: Sosyalist ülkeleri, uluslararası işçi sınıfı hareketini, ulusal kurtuluş hareketlerini Kürdistan devriminin temel müttefikleri kabul etmek ve onlara da eleştirci olmak. Sosyalist bilinç ve fedakarlıkla kitleleri mücadeleye seferber etmek. Muhalefette kalmayı değil – çünkü geçmişte iktidar mücadelesi verildiği kanaatinde değilim – iktidar mücadelesi verebilecek savaşı marksist – leninist bir örgüt oluşturmayı eses almak. Örgüt içi işleyişe, Leninist anlamda demokratik işleyişe kazandırmak. Örgüt içinde farklı düşüncelerin olabileceğini baştan kabullenmek. Eylem birliğini bozmadan, örgütü tartışma klübüne çevirmeden fiili görevlerle birlikte, ortaya çıkan güncel sorunların çözümüne demokratik tarzda gitmek.

Kürdistan'da sosyalist örgütlenmenin maddi ve manevi koşulları mevcuttur. Birleşik Sosyalist Örgütün yaratılması görevi, başta sosyalist olduğunu ilan etmiş siyasal yapılara ve kadrolara düşmektedir.

Sosyalizme gönül vermiş, bunun için mücadele eden tüm yapıların ve kadroların omuz omuza vermelerini içtenlikle isterken, ben/ biz de kendimize düşeni yerine getirmeliyiz.

"KÜRT ULUSU TÜM ULUSAL DEMOKRATİK HAKLARINDAN YOKSUNDUR"

(Türkiye ve Kuzey Batı Kürdistanlı Politik Mülteciler Birliği'nin 19. sayıdan devam eden raporudur)

Buraya kadar demografik yapısı ile tarihine değindiğimiz Türk işgali altındaki Kuzey Batı Kürdistan'daki kürtlerin durumuna gelirsek:

1) Türkiye'deki resmi ideoloji, Ortadoğu'da ve Türkiye'de "Kürt" diye bir halkın bulunduğunu, "Kürtçe" diye bir dilin varlığını ve "Kürdistan" diye coğrafi bir bölgenin varlığını kabul etmez ve bu gerçeklikleri reddeder.. (Bu konuda detaylı bilgi için bak: Ömer Tutkun'un Federal Almanya Parlamentosu İnsan Hakları Alt Komisyonuna 1989 yılında verdiği "Etnik Azınlık ve Türkiye'de Kürt Sorunu" adlı Almanca raporu /DOC-8/, 32 sayfa). Bu bağlamı içinde Kuzey Batı Kürdistan'da Kürtler hiçbir ulusal demokratik hakka sahip değildir.

2) Örneğin Kürtlerin Kürtçe konuşmaları, düşüncelerini bir toplantıda Kürtçe olarak kendi ana dillerinde açıklamaları, Kürtçe yayın, plak, kaset, ses ve görüntü bantları çıkartmaları T.C'ce resmen yasaklanmıştır. Sözü ettiğimiz yasaklama T."C" anayasasının 26 ve 28.inci maddelerinde bahsedilen "yasaklanmış dil"den kastedilenin Kürtçe olduğunu, 19.10.1983'te kabul edilen 2932 sayılı kanunun muhtevasıyla ve cezai müeyyideleriyle karara bağlamıştır. (Bu konuda detaylı bilgi için bak: 1983 tarihinde T.C resmi gazetelerinde çıkan anayasanın dil düzenlemeleriyle ilgili kanun maddelerinde Türkçenin egemen dil olarak anayasa hükümlerine dayandırıldığı düzenlemelerin yine T."C"nin 1923 anayasasıyla mukayeseli karşılaştırması. /DOC-9/ Almanca, 7 sayfa).

3) T."C" tarafından anayasanın 42.inci maddesi ile, Kürtçe eğitim yasaklanmıştır. Ayrıca yine anayasanın temel hak ve hürriyetlerin kısıtlanmasını düzenleyen 13.üncü, derneklerle ilgili 33.üncü, sendikalarla ilgili 52.inci, siyasi partilerin kuruluşu, tüzük ve

programla ilgili 68 ve 69.uncu maddelerinde açıkça belirtildiği üzere; Kürtlerin bir araya gelerek ulusal demokratik haklarını konu alan; siyasi, mesleki ve demokratik örgütler kurması yasaklanmıştır. (Bu konuda detaylı bilgi için bak: Dr. Silvia Telenbach imzası ile Mac Planc Enstitüsünün "Türkiye'de İnsan Hakları Üzerine" adlı Almanca raporu /DOC-10/ 19 sayfa).

4) Bunların ötesinde kişinin Kürt olduğunu, ulusal özelliklerini anımsatır soyadı alması ve taşınması, Kürtçe ad vermesi ve bu adla nüfusa kayıtlıdır. (Bu konuda detaylı bilgi için bak: Federal Almanya Parlamentosu İnsan Hakları Alt Komisyonunun "Halklar Hukuku Çevresinde Lozan Antlaşması" ve bugünkü T."C"nin uygulamalarını içeren Almanca açıklaması /DOC-II/ 14 sayfa)

5) Ayrıca Kürtlerin örf adetleriyle yani geleneklerinin gereği ulusal bayramdan mukaddes sayılan gün ve bayramları kutlamaları, şenlikler düzenlemeleri, ulusal renklerini sembolize etmeleri kesinlikle yasaklanmıştır. Ve de Kürt dili ve kültürü, Kürtlerin sosyo-ekonomik yapıları ile ilgili olarak, bu ad altında bilimsel temelde araştırma yapmakta suç ilan edilerek cezai müeyyidelere bağlanmıştır. Bu konudaki bir örnek ise, bir Türk bilim adamı olan İsmail BEŞİKÇİ'nin Kürtler konusunda yaptığı bilimsel araştırmalardan ötürü onlarca yıl cezaevlerine kapatılmasıdır. (Bu konuda detaylı bilgi için bak: Sürgündeki bir Kürt avukatı olan Ş.Kaya'nın 1989 yılındaki Almanca basın açıklaması. /DOC-12/ 37 sayfa).

6) Buraya kadar ifade ettiklerimizin yanında, geniş bir doğal zenginlikler rezervine sahip olan Kürdistan; Türkiye'nin tüm tarım üretiminin 5 34,2'sini, hayvan üretiminin % 50'sini, sanayi üretiminin temel girdilerinin % 52,8'ini ekonomiye katarken; bölgesel düzeyde milli gelirden aldığı pay % 3 gibi çok komik bir rakamdır.

Türk ekonomisinin milli gelirinden % 3'lük bir pay alabilen Kuzey Batı Kürdistan'da Türk ordusunun % 66'sı bulunmaktadır. Olduğu kadarıyla da yasaların geçerli olmadığı Kürdistan'da, geçerli olan tek şey işgalci Türk devletinin keyfi ve sınır tanımaz devlet terörüdür. (Bu konuda bak: Yeşiller Partisi Milletvekili Angelika Beer'in 7.6.1989 tarihli "Türk ve Alman Hukuku Kürtlere Karşı Elele" isimli Almanca basın açıklaması, /DOC-13/ 2 sayfa).

7) Azgın bir işgalci devlet terörünün estirildiği Kuzey Batı Kürdistan'da, sadece Diyarbakır adli müşavir kayıtlarına göre, 26 Eylül 1979 ile 20 Şubat 1982 tarihleri arasında karakollara ve soruşturma merkezlerine doldurulan Kürt sayısı 116 bin 800'dür.

Bundan başka daha yakın geçmişte bir bütün olarak,

- 28.12.1988 günü Siirt'in Koçnar köyünde,

- 5.1.1988 günü Eruh'un Dağyeli köyünde,

- 6.1.1989 günü Eruh'un Peyamlı köyünde,

- 11.1.1989 günü Eruh'un Demirkaya köyünde,

- 16.1.1989 günü Cizre'nin Yeşilyurt köyünde tüm köylüler toplu olarak işkenceye çekilmişlerdir.

Ayrıca, Siirt'in Kasaplar Deresi'nde gözaltındaki işkencelerde katledilenlerin toplu mezarları ortaya çıkartılmıştır. (Bu konuda son durum için bak: Michel Farrare'nin 3 Ağustos 1989 tarihinde "Le Monde'de çıkan Fransızca yazısı /DOC-14/ 3 sayfa).

8) Tüm bunların diğer bir artısı ise, T."C"nin Iraktaki BAAS vahşetinin kimyasal soykırımından kaçan Güney Kürdistanlı mültecilere reva gördüğü esir muamelesidir. Bugün Türkiye'deki 60.000'i aşkın Güney Kürdistanlı mülteci, dolduruldukları toplama kamplarında kaderlerine terk edilmiş durumdadırlar.

T."C"nin mülteci statüsü tanıma-

dığı bu 60.000 insan politik mülteciler konusundaki Cenevre enlaşmalarına rağmen, yedikleri ekmeğe zehir katılmaktan tutunda, tutuklanıp hapislere kapatılmaya kadar ki (Bu konuda bak: /DOC - 15/ 4 sayfa) binbir çeşit baskıya maruz kalmaktadırlar. Ayrıca bu insanlara ulaşmak isteyen çeşitli düzeylerdeki demokratik dayanışmalar ise, tıpkı bayan Daniel Mitterand Mayıs 1989'da kampları ziyareti sırasındaki gibi Türk gerici-liğinin ve basınının açık saldırılarına muhatap olmaktadır. (Bu konuda Türk basınında bayan Mittrenad aleyhine çıkan yazılar için bak: /DOC - 16/ Fransızca 10 sayfa).

xxxx

Dediklerimizi toparlayarak noktalyoruz:

Genel olarak Ortadoğu'da ve özel olarak türkiye'de Kürtlere reva görülen politikalar çağdışı bir barbarlıktan başkaca bir şey değildir. Özel olarak Türkiye'nin Kürt sorunundaki gerici ve irrasyonel sövenizminin ürünü olan politikalar;

– T.C'nin temel statüsü sayılan Lozan antlaşmasının 38 ve 39.uncu maddelerine,

– Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Bildirisine,

– İnsan Haklarını ve temel özgürlüklerini korumaya dair Roma sözleşmesinin temel ilkelerine,

– Helsinki İnsan Hakları Konferansının nihai belgelerine, kesinlikle

aykırıdır. (Bak: Bremen Uluslararası Kürdistan Konferansı Belgeleri /DOC - 17/).

Bu bağlamda T."C"nin uluslararası antlaşmaları ve de temel hak ve özgürlükleri ayaklar altına alan bu uygulama ve politikaları komisyonunuzca da mahkûm edilerek, T."C"nin bu tavır tarafınızdan açıkça kınanmalı ve de Kürt sorununun temelli çözümünün bu ulusun kendi kaderini özgürce tayininden geçtiğinin altıda çizilmelidir.

Komisyonunuza, çalışmalarında başarılar dileyerek, saygılarımızı sunuyoruz.

OLAYLAR – YORUMLAR

TEVGER KONFERANSI

"Kürdistan'da Son Gelişmeler.."

Y. Gulbaran

İngiltere TEVGER Komitesi'nin 17 Aralık Pazar günü düzenlediği, "Kürdistan'da Son Gelişmeler" konulu konferans büyük bir ilgi gördü.

Kürdistan İşçi Derneği salonunda yapılan konferansı 300'ün üzerinde izleyici izledi. Saat 13.30'da başlayıp 17.30'da biten konferansın ilk bölümünde TEVGER görevlisi arkadaş konuşmasını sundu. İkinci bölümde ise, konuşmacıya 30'a yakın soru yöneltildi. Daha önce soru sormalarına da izin verilen PKK'liler, belirli bir olumsuzluk yapmak istemişlerse de, engellendi.

Konferans, TEVGER Komitesi'nin görevlendirdiği bir arkadaşın açış konuşmasıyla başladı. Sözkonusu arkadaş konuşmasında, "Kürt halkının mücadelesinin boyutlanıp gelişmekte olduğunu" ifade ederek; "Birlik sorunu her dönemde yakıcı bir durum oldu. TEVGER bu yönde atılan önemli adımlardan birisidir" dedi.

Konferans

Konferansına, "Kürt Sorunu'nun bugün burjuva çevrelerinde bile tartışıldığına" işaret ederek başlayan TEVGER görevlisi arkadaş, "Barzani öldüğünde TRT'nin Irak Kürt Demokrat Partisi adını ağzına almadığını, Barzani'den "bölücü bir parti başkanı" diye sözettiğini anımsattı.

Kürt sorunu

"Kürt sorunu bugün Ortadoğu'nun kilit sorunlarından birisidir. Kürt halkı, ulusal demokratik haklarını almak için sürekli ayaklanma halindedir. Buna karşılık egemen güçler, bu hareketleri hep kanla, zorbalıkla bastırdı" saptamasını da yapan konuşmacı, "yeryüzünde kürt halkı gibi devlet terörüyle karşı karşıya olan bir halk çok azdır" dedi.

Sevr'den Lozan'a..

1. emperyalist Dünya Paylaşım Savaşı sonrasındaki Lozan anlaşmasıyla Kürdistan'ın dörde bölünerek uluslararası bir sömürge haline getirildiğini vurgulayan konuşmacı şöyle dedi: "...Mustafa kemal, Anadolu Kurtuluş Savaşı döneminde hep Kürt ve Türk

halkının kardeşliğinden sözederdi. Savaşın sonra, Kürt halkının varlığını redederek, ırkçı bir politikayı devlet politikası haline getirdi. Lozan'da Kürt Sorunu tartışılırken İnönü, "Ankara hükümeti aynı zamanda Kürtlerinde hükümetidir" diyordu. İngiliz delegasyonunun, "Kürtlere Otonomi" verilmesi istemine karşı İnönü, "Kürt halkı çok soylu bir halktır. Otonomi onları tatmin etmez. Biz Kürtlere daha ileri haklar vereceğiz.."

Türk Solu'nun olumsuz tutumu

TEVGER görevlisi konferans sırasında Türk Solu'nun geçmişte ve bugün Kürt Sorununa karşı izlediği olumsuz tutumu da eleştirdi. Bu olumsuz tutumlara "Şeyh Sait ayaklanmasının uzun bir süre gericilik hareketi olarak" nitelenmesini gösterdi.

Örgütlenme

"Cumhuriyet" döneminde Kuzey Kürdistan'daki ayaklanmalara değinen konuşmacı, ulusal örgütlenmenin 1970'lerden sonra ulaştığı boyutları anlattı.

TEVGER görevlisi 1970'lerden sonra Kürt örgütlenmelerinin daha

da boyutlandığını, ulusal bilincin kit-
lelerde daha genişlediğini ifade ede-
rek, "12 Eylül faşist darbesinin
nedenlerinden birisi de buydu. 12 Ey-
lül cuntasıyla devlet terörü had safha-
ya ulaştı. Türkiye'de bugün demokrasi
yoktur. Türkiye, anayasasıyla uygula-
malarıyla bir polis devletidir. Olağa-
nüstü Hal Valiliği, Köy Koruculuğu,
Aşiretlerin silahlandırılması halkımızı
yoketme politikasının birer parçası-
dır" görüşünü vurguladı.

Kürdü Kürde Kırdırtma

TEVGER görevlisi daha sonra Os-
manlı Döneminde uygulanmaya baş-
lanan ve bugünde T.C'nin sürdürdüğü "Kürdü Kürde kırdırtma"
politikasına değinerek örnekler verdi,
şunları söyledi:

"...Yavuz Sultan Selim Kürdistanı
işgal ederken; Sunni Kürtleri Alevi
kürtlere karşı kıskırttı. Aşiretler birbi-
rine düşürülüyor. Bu böl ve yönet poli-
tikasıdır. Abdulhamit döneminde
oluşturulan Hamidiye alayları, sunni
Kürt aşiretlerinin silahlandırılması-
dır. Bu vesileyle Kürtler birbirine kır-
dırıldı. T.C'de Kürtler arasında feodal
çelişkilerden yararlanıyor. Şeyh Sait
İşyanı sırasında İnönü alevi Kürtleri
kullandı. Dersim İşyanı sırasında sun-
ni Kürtler kullanıldı. 1984'lerden son-
ra oluşturulan Köy Koruculuğu ve
teritoryal savunma bu politika nede-
niyle oluşturulmuştur.

Olumsuzlukları aşmak için

"Kürt halkı bu olumsuzlukları
aşmak için bir çaba içinde. Türk dev-
letinin "Kürt yoktur" mücadelesi bu-
gün bozguna uğramıştır. Kürdistan'da
halkın bir kısmı yurtsever ve devrimci
Kürt örgütleri içerisinde örgütlenmiş-
tir. Bir kısmı yurtsever olmakla bir-
likte harekete aktif olarak katılmıyor.
Bütün yurtsever güçleri bir kanala
sokmak, bir cepheye birleştirmek ge-
rekiyor. İşte, TEVGER bu yönde atı-
lan ve 8 yurtsever – devrimci Kürt
örgütünün oluşturduğu ortak bir
adımdır. Kuşkusuz bu yeterli değildir.
Bizim dışımızdaki yurtsever Kürt ör-
gütlerine de çağrı yapılmıştır" görüşü-
nü de belirten konuşmacı devamlı
şunları kaydetti:

"... Sadece birlik yeterli değildir.
TEVGER, siyasi mücadele ve yön-
temlerini önüne hedef olarak koymuş-
tur. TEVGER siyasi mücadeleyi ve
onun biçimlerini hayata geçirmek için

çalışıyor. Bir halkın mücadelesinde
belirleyici olan o halkın iç güçleridir,
iç güçlerin harekete geçirilmesidir.
Kürt halkının en yakın müttefiki türk
ilerici ve devrimci güçleridir. Bu ne-
denle onlarla da işbirliği içinde olma-
yı, uluslararası alanda da bir güç
oluşturmayı hedefliyor."

Sorular – Yanıtlar

Sorulan sorulara özetle şu yanıtlar
verildi:

"... TEVGER'in birlik prensibinde
büyüklük – küçüklük gözetilmemek-
tedir. Birlik yapılırken güçler oranına
vurulursa, işin içinden çıkılmaz. Sade-
ce örgütlü güçleri değil, örgütsüz olan
güçleri de saflarına çekmek istiyor.."

"...TEVGER'de yeralması için Rız-
gari ve Kawa'ya da öneri götürüldü.
Rızgari önce "KUK'un azınlık kesimi
de alınrsa biz de geliriz" dedi. Sonra
tekrar görüşmeler oldu, henüz yanıt
vermiş değil. KAWA'da ilk başlarda,
yer alabileceklerini belirterek, çalı-
şmalara katılmıştır. Daha sonra so-
runları olduğunu söyleyerek
gelmediler.."

"TEVGER, K. Kürdistan'da olu-
şturulan bir birliktir. Ancak diğer par-
çalardaki hareketlerle de sıkı bir
işbirliğine gitmek amaçladır.."

"...TEVGER'deki örgütler arasın-
da görüş ayrılıkları vardır. Bu ayrılıklar
almazsa, ayrı örgütler olmazdı.
TKSP, Kürdistan için koşullara göre
bağımsız bir devlet veya federasyon
biçiminde çözüm önermektedir. An-
cak TEVGER'in programında
"Bağımsız Demokratik Kürdistan" he-
defi vardır. TKSP'de bunu kabul etmiş-
tir.."

"...TEVGER, silahlı mücadele de
dahil tüm mücadele yöntemlerini yer
ve zamana göre uygulayacaktır. TEV-
GER, silahlı mücadeleyi politik mü-
cadelenin bir parçası olarak
görmektedir. TEVGER, şu anda Kür-
distan'da silahlı mücadele koşulları-
nın olmadığına inanmaktadır. Silahlı
mücadeleye gerektiği zaman baş vu-
rulur. yerinde kullanılmadı mı bir hal-
kı felakete götürür.."

"...TEVGER, PKK'yi düşman ola-
rak görmemektedir. Ancak PKK'nin
80 öncesi ve sonrasında Kürt ve Türk
devrimcilerine, İran ve Irak'taki yurt-
sever güçlere karşı silah kullanması-
na, köylerde çoluk çocukları
öldürmesine karşıdır. PKK'nin bu

davranışları olmazsa, TEVGER
PKK'yle işbirliği yapabilir. Böylece
mücadele daha da güçlü olurdu.
PKK'nin silahlı eylemlerinin bir kısmı
halkımıza çok zararlı olmuştur.."

"TEVGER hiçbir sömürgeci bur-
juvaziyle görüşmesi yoktur. Ancak
PKK'nin Hafız Esad'la, Saddam'la,
Humeyni'yle ilişkisi vardır. Bu devlet-
lerde, halkımızı ezen devletlerdir.

"TEVGER, kadınlarımızda mü-
cadele de yerini alması gerektiğine
inanmaktadır. Bu alandaki çalışmalar
yeterince hayata geçirilemedi. Kadın-
lar iki yönden ezilmektedir. Bunun
için, mücadeleye mutlaka etkin bir
şekilde katılmaları sağlanmaya çalış-
lacaktır.

"...2000'E DOĞRU Dergisi yaptığı
bazı yayınlarla, Kürt örgütlerini biribi-
rine düşürmeye çalışmaktadır. Son
yayınlar bunu göstermektedir.."

KÜRT HEYETİ İNGİLİZ PARLAMENTOSU'NDA

TEVGER, YSK, PPKK, TKSP,
Kürdistan İşçi Derneği ve Kürt To-
plum merkezinden bir heyet İngiliz
parlamentosunda bir dizi temaslarda
bulundular.

28 Kasım günü parlamento bina-
sında yapılan görüşmeye, Lordlar Ka-
marası'ndan Lord Aveburg ve
milletvekili Anthony Coombs katıldı.
yapılan görüşme sonunda bir İngiliz
heyetinin Kürt mültecilerin durumunu
incelemek için Türkiye'ye gitmesi
kararlaştırıldı.

Tüm Kürdistanlı siyasal ve dömokratik
örgütlerinin, kültür ve sosyal ku-
rumlarının, içinden geçtiğimiz
süreçte, uluslararası çabalarını
yoğunlaştırmaları, her zamankinden
daha büyük bir önem taşımaktadır.

İNGİLİZ GAZETECİ SHERİ LAZER, KÜRDİSTAN İZLENİMLERİNİ YAZDI

İngiliz gazeteci ve yazarlardan She-
ri LAZER, Kuzey ve Güney Kürdis-
tan'da kaldığı sürede edindiği
izlenimleri; Barzani, Yılmaz Güney,
Vali Hayri Kozakçoğlu ve Şıvan Per-
wer'le yaptığı söyleşileri, İngiltere'de-
ki Kürt mültecilerinin durumunu

anlatan, "Ateş Altındaki Sınırlar: Kürdistan İçinde.." adı altında bir kitapta toplamış.

Şubat ayı içinde piyasaya çıkacak kitabın önsözü, ünlü şarkıcı Peter Gabriel ve Helge Graham tarafından kaleme alınmış.

LAZER, "Kürtlere olan yakınlığım Yılmaz Güney'in filmlerini izlemekle başladı. Mehmet Cızwari'nin türkülleri de beni çok etkiledi. Şivanla geliştirdiğim dostluk da çok etkili oldu" diyor.

"Kürtlerin zafere ulaşması için birlik şart" diyen Sheri LAZER, Şivan'ın "Kürt örgütleri aşiret gibi davranmaktan vazgeçemeliler sözüne de büyük değer biçtiğini söylüyor.

SHP'DE ÇÖZÜLME:

Kürt Kökenli Milletvekillerinin ihracı ve istifalar

Türkiye'de, 12 Eylül Darbesinden sonra, genel olarak siyasetin ve özel olarak burjuva siyasetinin şekillenmesi, evrimleşmesi incelemeye, araştırmaya değer bir olaydır. Burjuva siyasetinin bu genel şekillenmesi içinde, varolan burjuva siyasal partilerinin şekillenmesi olayıda birçok evrelerden, sahnelerden geçerek bugünlere geldi. SHP'de bu genel politik şekillenme içinde, belirli tepkilere rağmen; esas olarak sol, devrimci ve yurtsever potansiyele genel boyutlarıyla dayanarak, ama tekelci burjuvazinin güdücülüğünü elden bırakmadan, belirli bir birleşme olayından sonra ortaya çıkan bir partidir.

SHP, kurulduğu günden itibaren, Avrupa normlarına uygun bir sosyal - demokrat parti olma iddiasını taşıdı. Kuruluş çalışmalarının içinde ve sonrasında bu nitelikte "iyi niyetli" unsurların ve çalışmaların olduğunu söylemekte yanlış olmaz. Ama Türkiye'nin yapısal özelliklerinden ve bu yapısal özelliklerinin tarihsel olarak Türk burjuvazisine kazandırdığı şovenizm, anti - demokratiklik, kendi dışındaki sınıf ve tabakaların; kendisinden olmayan ulusların ve milliyetlerin haklarına saygılı olmamak gibi özelliklerden dolayı, hep kriz içinde oldu. Sadece ve sadece, 12 Eylül sonrasında, objektif zorunluluklardan dolayı, Türk ve Kürt solcularının,

yurtseverlerinin SHP içinde yer almaları, SHP tablosunun rengini çeşitli kılıyordu. Ama ta başından beri, asıl "sarı" renk egemen karakterini koruyarak geldi.

SHP tablosundaki bu renk farklılığının ortadan kaldırılması zorunluluğu: Türkiye'deki toplumsal ve siyasal muhalefetin evrimleşmesi, değişimi; emekçi ve Kürt halk muhalefetinin kendine özgü legal ve demokratik çalışma ve örgütlenme biçimlerini bulmasıyla birlikte; partinin gerici, anti - demokratik ve şöven kesimleri için daha önemli bir olay olarak karşılandı.

SHP hep bu sancıyı taşıdı. Son mahalli seçimler öncesinden, tekelci burjuvaziye dayanma isteği, bu isteğin gereği olarak ciddi uzlaşmalar sağlamanın ardından, seçimlerden birinci parti olarak çıkması da, partideki renk farklılığını hızla ortadan kaldırma konusunda, tutucu kesimleri cesaretlendirdi. Bu cesaretle, parti tüzüğünde, düne göre çok çok anti - demokratik olan değişiklikler yapıldı. Bu değişiklikleri, muhalif parti teşkilatlarının ve ilerici, devrimci unsurların açık tasfiyelerine dönüşerek hızlandı. Böylece, SHP içindeki çatışma açık ve genel bir düzey kazandı.

SHP'de Kürt Meselesi Hep Sorun Oldu

SHP'de yer alan Kürtlerin, 12 Eylül öncesindeki CHP'de yer alıştan farklılıklar taşıdığı kısa bir zaman içinde ortaya çıktı. Bu farklılık, hem SHP'deki Kürt kökenli milletvekilleri ve hem de Kürt kökenli üyeler için geçerliliğini ortaya koydu. Kürt kökenli SHP'li milletvekillerinden bir kısmı, meclis'te açıkça Kürt sorununu savundular. Türkiye'nin demokratikleşmesinin en önemli şartlarından birinin, Kürt sorununun çözümlenmesi olduğunu dile getirdiler. Parti teşkilatlarında ve seçim platformlarında bu sorun açıkça dile getirildi.

Yine Kürt kökenli SHP milletvekili İbrahim Aksoy, bu sorunu uluslararası platformlara taşıdı. Bundan dolayı, ilk planda partiden geçici uzaklaştırma ve bir dönem sonra SHP'den kesin ihraç cezası ile karşıya bırakıldı. Öncesinde de, Turgut Atalay partinin Siirt SHP bölge toplantısında, SHP programı Kürtçe

çevrilsin, Kürt dili serbest bırakılsın dediği için büyük bir saldırıya uğradı. Aynı saldırının şiddetlisi M. Ali Eren'e yapıldığı da unutulmuş değil.

Özcesi, Kürt Sorunu, ta başından beri SHP'nin "sosyal demokrasininin" başına bela bir sorun oldu..

Kürt kökenli 7 milletvekilinin, Fransa'nın paris şehrinde yapılan Kürt konferansına katılmaları, Kürt sorunundaki çatışma ve çelişmelerin en üst safhaya çıkmasını sağladı.

7 Kürt milletvekili konferansa katıldıkları için, tekelci burjuvazinin ve ideologlarının baskısı ile, SHP yönetimi teyakuza geçirildi. Ama, 7 milletvekilinin görüşlerine başvurulmadan, hemen partiden uzaklaştırılmaları, sosyal demokrasinin uluslararası çerçevesi açısından biraz da ayıp kaçır diye doğru görülmedi. Fakat, 7 milletvekilinin Paris dönüşünde, ayaklarının tozunu bile silme fırsatı verilmeden, sorgulandılar. Bu sorgulanmaları sırasında, şöven ve ırkçı sağ ideologların görüşleri, SHP yöneticileri için yönlendirici oldu. Sağın en büyük ideologo Taha AKYOL, 7 milletvekilinin, Sevri savunanların konferansına katıldıklarını dile getirdi. Oktay Ekşi, bölücülük sorununda parti içi demokrasi'den bahsedilmeyeceği konusunda akıl hocalığı yaptı. Altan Öymen, "parti içi demokrasi, herkesin herşeyi savunması değildir" diyerek, Kürt meselesi ile ilgilenmenin, Kürt meselesini tartışan platformlara katılmasını, parti içi demokrasiye aykırı gördü.

Sonuçta, 7 milletvekili partiden ihraç edildi. Bu ihraç, SHP'de bardağ taşırın son damla oldu. Bu ihraçlardan sonra, Türk kökenli solcu ve demokrat 11 SHP'li milletvekili de partiden istifa ettiler. SHP'deki Kürtler de, Kürt kökenli 7 milletvekilinin ihraç edilmesine karşı, şahsiyetli bir tutum takındılar. Kürdistan'daki bir çok il ve ilçe SHP teşkilatları toptan istifa ettiler.

Bu çalkantı, SHP içinde devam ediyor. Başka milletvekillerinin ve parti yöneticilerinin, en üst düzeyden en alt düzeye doğru istifa edecekleri, beklenen bir gelişme olarak görülmemekte. Partiyeye yönelik eleştiriler; son zamanlarda istifa eden eski Parti Genel başkanlarından Aydın Güven GÜRKAN'ın tespitleri, SHP'nin sol-

cular, demokratlar ve yurtseverler için, bir çalışma alanı olmaktan çıktığını gösteriyor. Bundan önce, partiden ilk istifa eden sol parlamenterlerden Cüneyt CANVER, partide halkın sorunlarına ilişkin hiçbir düşünce üretme olanağının kalmadığını, esas olarak parti yöneticilerinin kapalı kapılar ardında, büyük burjuvazinin temsilcileri ile "nerede, ne zaman, ne için görüştükleri konularının" konuşulduğunu açıkça belirtmişti.

SHP'den Kürtlerin İstifası Önemli Bir gelişmeyi İfade Ediyor

Kürt kökenli 7 milletvekilinin SHP'den ihraç edilmelerinden sonra, SHP üyesi Kürtlerin büyük çoğunluğunun, olaya tepki duymaları ve tepkilerini ihraç düzeyine çıkarmaları çok anlamlı bir olaydır: Kürdistan'daki ulusal demokratik hareketin bütünlüklü yapısına bağlıdır ve ondan bağımsız ele alınmayacak kadar önemli bir olaydır.

Bu ihraçlar, Kürt ulusal şahsiyetinin ve ulusal bilincinin gelişmesinin somut sonuçlarından biri olarak görülmektedir. Başka bir tarihi kesitte, böyle bir olgunun cereyan etmesinin,

böyle sonuçlara yol açmaması bunun en somut göstergesidir. İstifa edenlerin açıklamaları; açıklanmayan ama potansiyel halinde varolan düşünceler, Kürt halkının kendisi için politika üretmesi ve kurumlaşmasının işaretlerini sunmaktadır. Ama ihraç edilenlerin ve istifa edenlerin, bunu ne kadar kapsamlı bir biçimde bilince taşıdıklarını bilemiyoruz. Bunun bilince taşınması, Kürdistan bağımsız siyasi hareketi ile birleşmenin zorunluluğunu, onunla bağ kurmanın gerekliliğini, şartlara uygun kurumlaşmaları gerçekleştirmeleri de, görev olarak belirlendiği bilinmesi gerekir.

SHP'deki Kürt kökenli milletvekilleri; üst, alt teşkilatlardaki yöneticiler ve parti üyeleri önlerine çıkan süreci derinleştirmelidirler. Hatta bütün Kürtlerin, buldukları tüm kurumlarda ve siyasal partilerde bu sürecin gelişmesi ve derinleşmesi çabalarını yoğunlaştırması olanakları olgunlaşmış durumda.

Bu sürecin sonucunda, kendileri için (bu Kürt halkı için anlamına gelir) politik perspektifler belirlemenin, örgütlenmeye gitmenin gerekliliğini görecekları de şüphesizdir.

Bu iki düzeyde kendisini ortaya ko-

yabilmek durumundadır. Birinci düzey, Kürtlerin kendileri için platformlarını tayin etmeleridir. Bu platformları, hem nitelik ve siyasi çerçeveye, hem de düşünce olarak olgunlaştırmak: sistemli bir çalışmayı, bir araştırmayı gerekli kılar. İkinci düzey, Kürtlerin, ilerici, solcu Türk unsurlarla platformlar (parti de dahil, geniş anlamda kullanıyoruz) tayin edebilirler. Zaten SHP'den birçok solcu ve demokrat Türk unsurun, 7 milletvekilinin ihraçlarına karşı tutum alarak, istifa etmeleri, böyle bir "namus borcunu" ortaya çıkarmıştır. (Türk solcu, demokrat ve ilericilerinin bu tutumunu küçümsenemez ve görmezlikten gelinemez.) Bu durum da bile Kürtler, kendileri için olanla, başkaları için olanlar arasında iyi sınır çizgileri çizmelidirler. Bu sınır çizgilerinin tayin edilmesinden sonra, birlikte iş yapılacaklara götürülüp kabul ettirilmelidir. Bu yapılmazsa, ileriki bir tarihte, bugün SHP platformunda tekrarlananlar, daha trajedik – komik bir durumda tezahür etmek durumunda kalacaktır..

Yekîtiya Sosyalîst
Rizgarî * Demokrasi * Sosyalizm

Navnişan:
H. B.
Br. Berwaldsvägen 21
756 50 Uppsala / Sweden